الهندوسية في ميزان تعاليمها الأصلية والعقل والفطرة السليمة

(پښتو)

ॐ هندویزم

د خپلو اصلي تعليماتو، عقل او سالم فطرت په تله کې

(پوښتنه او ځواب)

دكتور. هيثم طلعت

بسم الله الرحمن الرحيم

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام جمعية الربوة رواد الترجمة المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

فهرست

۱- هندویزم څه شی دی؟.. 20

۲- دغه دین څنګه له یو بل سره نښتي پیدا شو؟................................ 23

۳- په ځانګړي توګه د هندوانو عقیده څه ده؟................................ 25

٤- په هندویزم کې په لسګونو بوتانو سره د یو خدای د استازولی مفکوره څنګه رامنځته شوه؟.. 34

۵- هندوان د خالق او مخلوق تر منځه اړیکي ته په کوم نظر ګوري؟.......... 41

٦- هندویزم ژوند او مرګ ته په کومه سترګه ګوري؟............................ 55

۷- د هندوانو په نیز د تکراري زیږونونو او د ارواګانو لیږد نظریو سرچینه څه ده؟ 65

۸- هندوان کائناتو ته په کوم نظر ګوري؟...................................... 72

۹- د هندویزم له نظره د انسان بدن له څه شي څخه جوړ شوی دی؟......... 75

۱۰- د هندو ټولنې انځور څرنګه دی؟... 86

۱۱- آیا هندوان په رښتیا د غواګانو عبادت کوي؟............................. 98

۱۲- خو په هندویزم د پرهیزګارۍ او له ګناه څخه د ځان ساتلو لپاره ډیرې هڅې شته، آیا دا یوه بیلوونکې نخښه نده؟... 102

۱۳- مګر آیا په هندویزم کې بشپړ آرامتیا او مراقبت ښه شی نه دی؟......... 105

١٤- په کندوالو کې په ګوښه کېدلو کې څه عیب دی لکه څنګه چې په اوسني هندویزم کې پیښیږي؟.. 112

١٥- د شهوت پر وړاندې مقاومت او له ګناهونو څخه د خلاصون غوره لاره کومه ده؟.. 117

١٦- اسلام ولې هندویزم ردوي؟... 124

١٧- ولې په هر هندو فرض دي چې اسلام راوړي؟............................ 135

١٨- اسلام څه شی دی؟... 165

١٩- آیا په اسلام کې هغو پوښتنو ته ځواب شته چې ذهنونه یې په ځواب کې حیران پاتې دي چې :موږ له کوم ځایه راغلي یو؟ موږ ولې دلته په دې نړۍ کې یو؟ او برخلیک مو چیرته ته دی؟.. 171

٢٠- ته څنګه پوه شوې چې محمد - صلی الله علیه وسلم - د الله لخوا رسول دی؟ 174 ....

٢١- آیا په الله ایمان راوړل او پر پیغمبرانو کافرېدل بسنه کوي، لکه څرنګه چې ځیني هندوان یې کوي؟... 203

٢٢- الله تعالی ولې شر پیدا کړی دی؟ یا په بل عبارت :یو مسلمان د "شر ستونزې "ته څنګه ځواب ورکوي؟.. 209

٢٤- د الله سبحانه وتعالی په وړاندې د تسلیمیدو نخښې څه دي؟ یا په بل عبارت : تاسو څنګه پوهیږئ چې تاسو الله ته مسلمان شوي یاست او په بشپړ ډول هغه ته په پوره تسلیمیدو سره تسلیم شوي یاست؟................................ 215

بالاخره !زه څنګه په اسلام کې داخل شم؟...................................226

بسم الله والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومَن والاه، أما بعد:

هندويزم کيدی شي يو دين وي، خو په ډير کره تعريف سره دا : د ژوند کولو يوه تګلاره ده.

د هندويزم پيروان د نړۍ د نفوس شاوخوا 15٪ جوړوي او د پيروانو شمير يې له يو مليارد او دوه سوه مليون څخه ډير دي.

هندويزم د وخت په تيريدو سره ډير بدلون موندلی دی...

هندويزم د ويداس Vedas له زماني وروسته له عقلي، علمي او فطرتي ستونزو څخه ډک شو، چې ځينې به يې په دې کتاب کې تر ثار لاندې ونيسو.

هو !

په رښتیا سره چې هندویزم د اصلي ویدات (د هندویزم اصلي سرچینې) له تعلیماتو څخه په کرندی توګه وتلی او د خلکو ، مراسم لمانځوونکو او بهګواد ګیتا تعلیمات یې تعقیب کړي.

भगवद्गीता Bhagavad Gita باطني تنترونه .Tantras

زه به پدې کوچنی کتاب کې هڅه وکړم چې اوسنی هندویزم د استدلال، عصري ساینس، منطق او د ویدات د اصلي تعلیماتو - چې تر دې دمه د هندوانو په لاس کې دي - قضاوت ته وړاندې کړم، او زه ډاډه یم چې د حقایقو پاتې شوني چې په ویداتونه کې دي، او هغه چې لا د هندوانو په فطرت کې دي دواړه د

دې لپاره بسنه کوي چې په سلامتیا سره هندو حق دین ته ورسوي.

ویداتونه: د هندویزم ترټولو مقدس کتابونه دی.

طبیعي فطرت: د انسان په شتون او د هغه په برخلیک کې نظر اچولو ته لیوالتیا، او پر الله تعالی د ایمان راوړلو لپاره د دې لوالتیا رهبري کول او د هغه عبادت کول په هغه څه چې هغه روا کړي دي.

او حقیقي دین: هغه پیغام دی چې په ویدا کې د حقیقت پاتې شوو ته شاملیږي، او دا د فطرت اواز دی، او دا د ټولو مخلوقاتو لپاره د الله - تعالی- وحې ده، او دا هغه غږیز پیغام دی چې د اوانیشاد (Upanishad उपनिषद्) په لاربښوونو کې د الله تعالی د یووالي اغیزې بیانوي.

په دې کوچني کتاب کې زه هڅه کوم چې د ویدا د زماني هندویزم او نني هندویزم تر منځه یوه ساده مقایسه وکړم!

په رښتیا چې هندویزم ډیر بدل شوی دی...

یقیناً چې – ننی – هندویزم د ویدا د نورو صافو او سوتره توحیدي تعلیماتو څخه ډیر لرې دی، په نني هندویزم کې به تاسو د وجود په یووالي باور ومومئ چیرته چې خالق د مخلوق سره ګډ دی، نو مخلوق عین خالق جوړیږي، دا حیرانونکي عقیده نه یوازې د ویدانو له ښکاره تعلیماتو سره په ټکر کې ده، بلکې د عقلي منل شوو – اصولو – سره هم ټکر کې ده، ځکه څرنګه کیدلای شي چې خدای په هر شي کې ګډ شي، بیا ته اې هندو، د یو لړ رسمونو او عملونو په تر

سره کولو سره هغه ته د رسيدو په لټه کې يې، حال دا چې هغه په اصل کې په تا کې شتون لري؟

آيا دا ښکاره عقلي ستونزه نه ده؟

سربېره پردې، د وجود په يووالي عقيده د حقيقت نسبي کېدو ته بلنه کوي، ځکه ټول هغه دينونه چې د بتانو يا تيږو عبادت کوي هغه په واقعيت کې د الله تعالی عبادت کوي، ځکه چې د دې عقيدې له مخې الله تعالی بت او ډبره ده، نو الله تعالی په هر څه کې دی او هغه هرڅه دی.

او د حقيقت دا نسبيت معنا او ارزښت له منځه وړي، چې زه به دا په کتاب کې تشريح کړم.

تيرو خبرو ته دا هم وراضافه کړه چې ويدا په ښکاره ډول له مخلوق نه جلا يو خداى باندې ايمان لرلو ته بلنه ورکوي، دا مخلوقات الله پيدا کړي دي، او په مخلوق کې د خالق د اوسيدو ظرفيت نشته چې پکې ورکړ شي.

ويدا، په ځانګړې توګه په رګ ويدا ऋग्वेद کې وايي: "اې الله! لمر او نړۍ دواړه د دې توان نلري چې تاسو احاطه کړي او - ځان - کې مو ځاى کړي"[1].

دا د ويدا لخوا څرګند ثبوت دى پدې چې د وجود په يووالي باور غلط دى، ځکه چې الله د خپل مخلوق څخه خپلواک دى.

---

[1] http://stholistic.com/prayer/hindu/hol_hindu-samsara-and-karma.htm

(دا سايټ د بودايي مجلې سره تړلى دى چې د بوديزم او د هغې د رواجونو په اړه ادراکي څيړنې وړاندې کوي).

په اوسني هندويزم کې تاسو د روحونو په ليږد باور مومئ چيرته چې د مړينې وروسته د انسانانو روحونه نورو مخلوقاتو ته ليږدول کيږي ترڅو په نوي ژوندي موجود کې بيا وزيږيږي،- د دې باور له مخې - هر انسان ممکنې ژوند په بل ژوندي موجود کې درلوده او داسې نور، او دا عقيده ډيرې ستونزې رامنځته کوي، ځکه که چيرته د روحونو ليږد ريښتيا وي، نو بيا ولې ماشومان د لويانو په څير د ذهني ورتياوو سره نه پيدا کيږي[2]؟

سربيره پر دې، د روحونو د انتقال عقيده د تکراري زيږونونو په ترتيب ولاړه ده، نو دا څنګه - خبره - ده،

[2] Cogan, Robert. (1998), Critical Thinking: Step by Step, University Press of America, pp. 202–203.

حال دا چې معاصر ساينس ثابته کړې چې ژوند پيل لري، او ځمکه پخپله پيل لري او ابدي نه ده.

بيا، که د روحونو ليږد ريښتيا وي، نو دا فرض کيږي چې د ژونديو موجوداتو شمير تاکل شوی او محدود دی، ځکه چې دوی په خپلو کې يو بل ته ليږدول کيږي، او دا هغه څه ندي چې نني انسان يې وايي!

او لدې مهمه دا ده چې ويدا د روحونو د ليږد نظريه نه لري، تر دې چې يو هندو عالم شري ستياکم وديالنکار وايي: "د بيا زيږون عقيده په ويداس کې نشته، او زه هغه څوک نڼکوم چې دا خبره کوي"[3]

د وديالنکار د خبرو د صحت تر ټولو ښه ثبوت دا دی چې هندوان د "شرادها ("Śrāddha श्राद्ध) په نوم

[3] اوکمان، 104 مخ؛ : اسلام ته د هندوانو بلنه، 99 مخ، له کتاب څخه نقل شوی.

پخوانی مذهبي رسم ترسره کوي، او د دې رواجونو موخه : د مړو روحونو ته سکون وربخښل دي.

نو روحونه ښکته لېږدول کيږي حال دا چې دوی د مړو روحونه ارامولي.

د هندویزم له اوسنیو عقیدو څخه یو هم په (کرما) باور دی: کرما، د کرما د باور له مخې لکه څنګه چې انسانان د خپلو پخوانیو اعمالو په پایله کې زيږيدلی، نو څوک چې فاسد وي په بل نوي ژوند کې به په ټيټه طبقه یا لوی مصیبت کې زيږيدل کيږي.

نو پر دې اساس، هندوان ناروغ ته د هغه چا په سترګه ګوري چې په تېر ژوند کې یې ګناهونه کړې وي، او دا ناروغي یې د هغې ګناهونو پایله ده، نو دا غلطه او ذهن ګډوونکې انګيرنه ټول ژوند فاسدوي

ځکه دا انسانیت ته هیڅ خدمت نه وړاندې کوي، بلکه پرېکړه کوي چې په خلکو کې ناورین په مخکني ژوند کې د تېرو جرمونو طبیعي سزا ده، او دا د وروسته پاتې، بې عدالتۍ او طبقاتي بخلاینې یو ډول دی.

خو لویه ستونزه دا ده چې: په ویدا کې د کارما دغه عقیده چېرته ده؟

ویداتونه ښکاره وایې چې جنت او دوزخ شته چې الله یې خلکو ته د هغوی د عملونو پر اساس ورکوي، داسې نه چې په نورو ښارویو کې - د روح - نوي زیږونونه تر سره کیږي.

رګ ویدا وایې: **"ما په هغه ځای کې ابدي کړه چېرته چې هر ډول خوښۍ او خوندونه زیرمه شوي، او**

چیرې چې تاسو هغه څه ورکوئ چې نفسونه یې غواړي".[4]

په اوسني هندویزم کې له بنسټیزو باورونو څخه: له تکراري زیږونونو او د روحونو د لیږد - له مفکوري - څخه د خلاصون هڅه او هغه مرحلې ته د رسیدو لپاره چې د "موکشا मोक्ष "Moksha" " په نوم پیژندل کیږي، په کوم کې چې انسان د الهي ذات سره یو ځای کیږي، مګر دا مفکوره د وجود په اړه په بشپړ ډول پر بدبیني لید ولاړه ده، ځکه د وجود هدف د وجود څخه د خلاصیدو هڅه ګرځیږي!

دا مفکوره د ټولنې لپاره خطرناکه ده، ځکه چې دا انسان له ډار څخه خلاصوي، هغه که هر څومره ناوړه

---

[4] رګ ویدا، منډیل: ۹، سوکت: ۱۱۳، منترا: ۹-۱۱.

کارونه وکړي، هغه به بیا وزیږیږي، او یوه ورځ به خامخا په راتلونکي زیږون کې وژغورل شي.

دا کار په بشپړه توګه د ویدا ګانو د تعلیماتو سره مخالف دی کوم چې ظالمانو او ګناهکارانو ته په خپل خپل ځای کې په سزا ورکولو صراحت کوي، لکه څنګه چې رګ ویدا وايي: "ډیر ژور ځای دی، د ګناهکارانو لپاره؛ بیخ یې ډیر ژوردی".[5]

نو دا ځای د تکراري زیږونونو له مفکورې څخه چیرته دی؟

او د هندویزم ترټولو مشهورې اوسنۍ علمي ستونزې په لاندې ډول دي: په طبیعي توګه د کائناتو رامنځته کیدو ته کتنه، اوسني هندویزم فکر کوي چې کاینات

[5] ٥] رګ ویدا، منډل: ٤، سوکت: ٥، منترا: ٥.

منحل کیږي او بیا شکل غوره کوي او دا لړی پای نه لري، نو دا یوه عجیبه علمي غلطي ده چې د عصري ساینس سره په ټکر کې ده.

دا په بشپړه توګه ثابته ده چې عصري ساینس وايي چې دا کاینات یو مطلق پیل لري داسې چې لدې وړاندې نورو کائناتو شتون نه درلود.

د علم له لحاظه کائنات پیدا شوي... بغیر د کوم مخکیني نموني څخه جوړ شوي دي.

په همدې مناسبت، دا هماغه باور دی چې په ویدا کې شتون لري، د ویدا له نظره د دنیا ژوند ناڅاپه راڅرګند شوی، او آخرت هم شتون لري، خو د هندویزم په فلسفو کې چې وروسته رامنځته شوې

لکه پوراناس Puranas ، چې پکې د نړۍ د تکرار او ابديت خبره راڅرګنده شوې ده.

نن‌ی هندوېزم د ويدا د عقيدې، د معاصر علم او د اسلام د هغه دين مخالف دی چې ويدا لخوا منل شوی حق دی.

د مسلمانانو عقيده چې الله پاک په قرآن کريم کې نازل کړې دا ده چې کاينات پرته له مخکينۍ نمونې څخه څرګند شوي لکه څرنګه چې الله - تعالى - په خپل کتاب کې فرمايلي دي: {بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ}. البقرة سورت ﴿١١٧﴾.

(بې له نمونې پيدا کوونکی د آسمانونو او ځمکې دی، او کله چې د کوم کار فيصله وکړي، نو همدا خبره ده چې هغه ته ووايي: ”وشه“ نو هغه وشي)

د اسلام له نظره کائنات پيدا شوي دي، يعنې: له پخوانۍ بيلګې پرته راڅرګند شوي دي.

دا هغه څه دي چې ساينس ورته رسيدلی او هغه څه چې 1400 کاله مخکې د يو سړي لخوا پرې خبر ورکول شوی و چې رمه يې پيوله او محمد بن عبدالله نوميده؛ نوموړی د الله رسول او د اسلام پيغمبر و.

پدې کتاب کې زه د ډيرې هغه ستونزو په اړه بحث کوم چې هندويزم ورسره مخ دي، او په مقابل کې نړۍ ته د ژوند، ثواب، عذاب او د وجود د مقصد په

اړه اسلامي ليد لورى وړاندې کوم، کوم چې په بشپړه توګه د ويدا له پاتې شوو او د فطرت سره سمون لري.

او دا تشريح کوم چې اسلام د انسان د اړتيا لپاره د ځواب ويلو ترټولو کره، معتبره او پياوړې نمونه ده، تر څو د ژوند کولو په څرنګوالي پوه شو، او د انسان د شتون، او له شتون څخه يې د مقصد په مفهوم باندې پوه شو، پداسې ډول چې له فطرت، عقل او ساينس سره مطابقت ولري.

او دا کتاب د اسلام پر صحت ځيني دليلونه وړاندې کوي، او هغه زيري چې د ويدا لخوا پدې دين سره ورکول شوي دي، څکه ويدا په اسلام او د الله پر رسول؛ محمد - صلى الله عليه وسلم - باندې زيرى

ورکړې، او هندوان يې پرې ايمان راوړلو ته رابللي دي.

او اسلام يوازې د ځمکې پر مخ له دينونو څخه يو دين ندی؛ بلکه دا هغه يوازينی توحيدي دين دی چې الله - تعالی - پرې ټول پيغمبران راليږلي دي، ځکه ټول پيغمبران د دې لپاره راغلي چې خلک توحيد ته راوبلي، او نن ورځ پدې سپيڅلي توحيد پرته له اسلام څخه بل يو دين هم پاتې ندی، پداسې حال کې چې نور پاتې دينونه په شرک کې لړه او يا ډيره ونډه لري.

او الله - تعالی - له بشريت څخه له اسلام پرته بل دين نه قبلوي، الله - تعالی - په خپل کتاب کې فرمايلي دي: ﴿وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ

مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ}. ﴿آل عمران سورت ۸۵ آيت﴾

(او څوک چې له اسلام نه غير (بل) دين غواړي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړى شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانيانو څخه دى).

نو اسلام هغه دين دى چې الله - تعالى - پرې ټول انبياء او رسولان راليږلي دي.

او د اسلام اصلي ځانګړنه دا ده چې پدې کې الله تعالى ته د تسليمېدو او يوازې د يو الله د عبادت معنا پرته ده، او په بتانو او مجسمو کې يې د الله - تعالى - هر ډول ځاى پر ځاى کېدل نفي کړي دي؛ لکه څنګه چې په اوسني هندويزم کې دي.

بیا کتاب په دې خبرې سره پای ته رسیږي چې خرنګه یو سړی الله - تعالی - ته غاړه ږدي (مسلمانیږي)، او د اسلام معنا او اسلام ته اړتیا بیانوي.

نو راځئ چې د الله په برکت د کتاب سفر پیل کړو ...

۱ – هندویزم څه شی دی؟

هندویزم: دا یو دین دی، یا په صحیح معنا : "د ژوند یوه لار" ده، چې پدې کې یو شمیر رسمونه، دودونه، عبادتونه، سپیڅلي کتابونه، او - یو شمېر - کائناتي او وجودي مفکورې شاملې دي.[6]

هندویزم د ډیرو پیړیو په اوږدو کې د پیچلو مذهبي غونډو له لارې رامنځته شوی چې متنوع او ځینې وختونه متضاد عقیدوي سیستم ته مشروعیت ورکوي، او اوسنی هندویزم پدې کې هیڅ بنکیل ندی، ځکه نني هندویزم یوه عقیده، یو مرجع او یا یو لازم شوی متن نه لري چې په پر مټ يې قضاوت وکړای شي.

[6] د هندویزم مطالعه، ارویند شرما (نا ژباړل شوی).

که څه هم ویداتونه Vedas په مطلقه توګه د هندوانو تر ټولو سپېڅلي کتابونه دي، مګر هندوان يې په حیرانوونکي توګه مخالفت کوي؛ لکه څرنګه چې مونږ به پدې کتاب کې ورته اشاره وکړو، نو هندوییزم د ویدا په مخالفت سره، متفاوت افکار او يو له بل څخه لرې نظریات مني چې د لومړي ویداتونو له دورې سره هیڅ تړاو نلري.

هندویزم په ټولیزه توګه له مصیبتونو څخه د خلاصون موخه لري، وروسته به مونږ واضحه کړو چې څنګه د دوی په مفکوره کې له مصیبت څخه خلاصون ترسره کیږي، او څنګه دوی د نجات په اړه د ویدا له

عقيدې څخه سرغړونه وکړه، په کوم کې چې لا ډيرى حقيقتونه پاتې دي.[7]

[7] هندويزم: نظريه او عمل، جينين د. فاولر (ناژباړل شوى).

۲ـ دغه دين څنګه له يو بل سره نښتی پيدا شو؟

هندويزم د هند په معنا ده: د هند دولت، اقليم، تاريخ، تداخل، او دودونه.

دا په هند کې نړدي يو ځانګړی مذهب دی، چيرته چې د نړۍ شاوخوا 95٪ هندوان شتون لري.[8]

هندويزم د لومړي ويداس په تعقيب رامنځته شو، خو له بده مرغه دا د فلسفې، عقيدې، کتابونو او مفکورو سره يوځای شوه او د پيړيو په اوږدو کې رامنځته شوه، د ويداس د عصر پسې په راتلونکې پړاو کې

[8] http://www.pewforum.org/files/2012/12/globalReligion-tables.pdf

هندويزم، د هرميت، باطني تنترونو Tantras او بهګواد ګيتا भगवद्गीता ا تعليمات تعقيب کړل.

له ميلاد څخه وړاندې له 1500 کال څخه تر 500 زيږديز کال پورې، ډيرى دغه مفکورْ او فلسفې د ويداس سره په کشمکش کې وي، او تيرې يې پرې وکړې، تر دې حده چې موږ نن ورځ له دې مفکورو او فلسفو پرته نور هيڅ شى نه وينو.

۳ــ په ځانګړې توګه د هندوانو عقیده څه ده؟

نن‌ی هندویزم داسې عقیده ده چې په لوی شمیر خدایانو باور لري، په هندویزم کې بې شمیره خدایان شتون لري، او هندوان بیا هم په یو الله باور لري.

دوی تصور کوي چې خدای په دې ټولو مجسمو کې منحل شوی دی چې دوی یې درناوی کوي.

دلته ښایي ځینې داسې تصور وکړي چې: د هندوانو عقیده په یو خدای - او دا فکر چې دا مجسمې او انځورونه د خدای انځورونه دي - بت پرستي نده!

دا سخته غلطي ده!

دا عقيده لرل چې مجسمې د يو خدای انځورونه دي؛ دا د بت پرستانو د عقيدې اصل دی، هغه عقيده چې د بشريت د تاريخ په اوږدو کې د پيغمبرانو د تعليماتو او د ويداس له تعليماتو سره په ټکر کې ده.

ټول مشرکان چې د پيغمبرانو او د ويداس له تعليماتو سره په ټکر کې دي په الله يې باور درلود، مګر دوی بت د خدای مجسمه ګرځولې وه، د الله په شتون باندې د مشرکانو عقيده او دا چې هغه يو دی له دوی څخه په الله، د هغه په رسولانو او په ويداس کافريدل نه نفي کوي تر هغه وخته پورې چې دوی دا بتان - په خدايتوب - نيولي وي.

په خدايۍ سره د بتانو نیولو، یا هغوی ته د نږدې کیدو، یا هغوی ته د درناوي کولو په تحریم کې د ویداتونو حکمونه صریح او قطعي دي.

ویدا وايي: "**څوک چې له الله پرته د نورو شیانو عبادت کوي چې جوړ شوي دي، نو هغه به په تیارو کې ډوب شي او د مودو لپاره به د اور عذاب وڅکي**".[9]

څوک چې نن ورځ دا بوتان - په خدايۍ ونیسي - کوم چې هندو مذهب ورڅخه ډک دی نو د ویدا - دیانت - له مخې به هغه تل د دوزخ په اور کې پاتې شي.

ویدا دا هم وايي چې: "**د ټولو مالک، د غیبو عالم دی، هغه - ذات - چې د نورو معبودانو مرستې ته اړتیا**

---

[9] ۹] جار ویدا، سوکت: ٤٠، منترا: ۹.

نلري، هغه الله دی او انسان ته په کار دی چې د هغه عبادت وکړي، او هغه څوک چې له الله پرته نور معبودان نیسي، نو دوی بدبخته دي، تل لوی او ویرونکي مصیبتونه پیدا کوي ".[10]

بلکه، دا په بهاګاواد ګیتا (भगवद्गीता) Bhagavad Gita کې یادونه شوې چې : "هغه څوک چې د خدای عبادت کوي خدایانو ته رسیږي، هغه څوک چې د پخوانیو مشرانو عبادت کوي هغه پخواني لاسته راوړي، څوک چې د شیطان عبادت کوي شیطان ترلاسه کوي، او څوک چې زما عبادت کوي هغه ما پیدا کوي".[11]

---

[10] ۱۰] رګ ویدا، منډل ۱، سوکټ: ۷، منترا: ۹.

[11] بهاګاواد ګیتا 25–9 ،Bhagavad Gita.

دا او داسې نور ډیر دلیلونه چې هندوان په ډاګیزه توګه د الله یووالي او د بتانو پرېښودلو ته رابلي، تر دې چې مهارچي ډیننند سرسوتی وايې: په ویداتونو کې یو حرف هم داسې نشته چې خلک د بوتانو عبادت ته راوبلي؛ هغه چې له تیرو او داسې نورو شیانو څخه جوړ شوي دي.

په ویداتونو کې هندوانو د توحید عقیده نه ده پریښې مګر په باطلو تعلیماتو سره چې په راتلونکې وروستۍ مرحله کې راغلې ده.

قرآن کریم چې الله تعالی پر خپل پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم نازل کړی دی، د دې خبرې تصدیق کوي چې د بوتانو عبادت کوونکي دا ګمان کوي

چې دوی په یو الله ایمان لري، خو بیا هم دوی د دغو بوتانو په نیولو سره کافران دي.

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي: ﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾.

[او یقینًا که ته له دوی نه تپوس وکړې چې اسمانونه او ځمکه چا پیدا کړي دي (،نو) دوی به خامخا لازمًا ووایي چې "الله"]. الزمر سورت ۳۸ آیت.

او الله تعالی فرمایلي دي: ﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾.

[او یقینا که ته له دوی نه پوښتنه وکړې چې دوی چا پیدا کړي دي (نو) دوی به خامخا ووایئ چې "الله"] الزخرف سورت ۸۷ آیت.

(په خدايۍ) سره د دې بوتانو نيول د قرآن او ويدا په توافق سره انسان پر الله تعالی کافر ګرځوي.

الله تعالی په قرآن کريم کې فرمايلي دي. {إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ}.

(يقينًا تاسو له الله نه غير د بوتانو عبادت کوئ او تاسو دروغ جوړوئ، بېشکه هغه (معبودان) چې تاسو يې له الله نه غير عبادت کوئ، دوی تاسو لپاره د رزق مالکان نه دي، نو تاسو له الله سره رزق ولټوئ او د هغه عبادت کوئ او د هغه شکر وباسئ، تاسو به خاص هغه ته بېرته بيولی کېږئ). العنکبوت سورت ۱۷ آيت.

نو د الله سره روزي ولټوئ او یوازې د هغه عبادت وکړئ، ځکه - الله - هغه ذات دی چې موږ ټول هغه ته ورګرځو.

نن ورځ د ځمکې پر مخ له اسلام پرته بل دین نشته چې د الله پر توحید پاتي وي او د شرک ټولې بڼې یې له منځه وړې وي.

لدې امله هر هندو ته په کار دي چې اسلام ته له تعصب پرته په بصیرت سره وګوري، او پدې دین کې د توحید عقیدې ته وګوري چې آیا د ده له فطرت سره اړخ لګوي او همدا رنګه د هغه څه سره چې ویدا پرې و دی، او کنه؟

د ټولو پیغمبرانو بلنه چې الله انسانانو ته رالیږلې هغه د الله - تعالی - یووالی دی په عبادت سره، او دا د ټولو

بوتانو په لیرې کولو او هغه څه ته په غاړه اېښودلو سره کېږي چې د الله - تعالی - پیغبرانو پرې راتګ کړی، او هغه څه چې د دوی وروستي یو محمد بن عبد الله - صلی الله علیه وسلم - پرې راتګ کړی.

۴- په هندويزم کې په لسګونو بوتانو سره د يو خدای د استازولۍ مفکوره څنګه رامنځته شوه؟

د ويداس له زمانې وروسته د اوسني هندويزم لويه ستونزه په دې انګيرنه کې ده چې د يو معبود څو صفتونه د متعددو معبودانو غوښتنه کوي، يعنې دا چې څو خدايانو ته اړتيا ده.

دوی ګومان کوي چې هر الهي صفت يو بوت لري چې د نومورې صفت استازيتوب کوي.

نو خالق د دوی په اند:

براهما: د کائناتو پيدا کوونکی دی.

او ويشنو: د کائناتو ساتونکی دی.

شيوا: د کائناتو ويجاړوونکی دی[12]

دا انګیرنه د استدلال او فطرت له محوروونو سره تضاد لري او د هغه څه سره په تضاد کې ده چې په ویدا کې دي، ځکه د صفتونو له تعدد څخه د ذات تعدد نه لازمیږي.

ځکه کیدای شي یو انسان هم هوښیار، هم پیاوړی او هم ادیب وي.

نو د صفاتو له تعدد څخه د نوموړي انسان د ذات تعدد نه لازمیږي.

ځکه هوښیار انسان هماغه پیاوړی او هماغه ادیب دی.

12 د شرقي فلسفې او مذهب انسایکلوپیډیا، ستیفن شوماکر، ۳۹۷ مخ.

او الله – تعالی – له تر ټولو لوړ مثال دی.

ویدا هم په همدې حقیقت ټینګار کوي، په رګ ویدا کې راغلي دي: "**هغه ته اندر، میترا او وایو ویل کیږي، او هغه مترشوا دی. هوښیاران یو خدای په مختلفو نومونو یادوي**".[13]

او په ویدا کې د الله – تعالی – د نومونو او صفتونو دلایل ډیر دي.

نو نومونه او صفتونه په یو ذات دلالت کوي.

دا هغه – باور – دی چې لومړي ویدا درلوده، او اسلامي عقیده هم پر همدې بنسټ ولاړه ده، ځکه په اسلام کې الله – پاک – یو ذات دی؛ هغه له نیک

[13] رګ ویدا: مندل: ۱، سوکت: ۱٦٤، منترا: ٤٦.

نومونه او لوړ صفتونه دي، الله - تعالى - فرمايلي دي:

{وَإِلَـٰهُكُمْ إِلَـٰهٌ وَاحِدٌ لَّا إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَـٰنُ الرَّحِيمُ}.

(او ستاسو حق معبود يو معبود دی، هيڅ لايق د عبادت نشته مگر يوازې هغه دی چې ډير زيات مهربان، بې حده رحم کوونکی دی). البقرة سورت ۱۶۳ آيت.

نو الله - هغه ذات دی - چې مهربان دی او همغه رحم کوونکی - هم - دی.

او الله - تعالى - په قرآن کريم کې فرمايي: {هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ}.

(دغه الله هغه ذات دی چې نشته هېڅ حق معبود مګر هم دی دی، چې (حقیقي) بادشاه دی، ښه پاك دی، سلامتي ورکوونکی (او) امان ورکوونکی دی، نګهبان (محافظ) ښه غالب (او زورور)، ډېر عظمت والا، ډېر لویی والا دی، الله پاك دی له هغو (شیانو) نه چې دوی یې ورسره شریکوي). الحشر سورت: ۲۳ آیت.

نو د نومونو او صفتونو ډېروالی په یو الله پورې اړه لري.

دویمه ستونزه په بېلابېلو بوتانو کې د معبود د صفاتو تجسید یا منحل کول دي، چې د کائناتو لپاره د دې بت لمانځنو په شتون کې هیڅ امنیت نشته.

لدې امله قرآن كريم له الله تعالى څخه د بت پرستۍ دا ټولې مفكورې نفي كوي، او دا ثابتوي چې د الله تعالى سره د نورو خدايانو نيول، د كائناتو د نا امنۍ تقاضا كوي. {لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ}.

(كه چېرې په دغو (ځمكه او اسمان) كې له الله نه پرته نور معبودان وى (نو) دواړه به خامخا وران شوي وو، نو الله د عرش مالك، پاك دى له هغو خبرو چې دوى يې بيانوي) الانبياء سورت ٢٢ آيت.

كه چيرته له الله - تعالى - سره نور معبودان وى، نو آسمانونه او ځمكه به برباد شوي وو.

{وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ}.

(او كه حق (الله) د دوى د خواهشاتو پيروي كړې وى ، نو) خامخا به تباه شوي وو اسمانونه او ځمكه او هغه څوك چې په دغو كې دي، بلكې مونږ دوى ته د دوى ذكر راوړ، نو دوى له خپل ذكر نه مخ اړوونكي دي). المؤمنون سورت: ٧١ آيت.

٥ـ هندوان د خالق او مخلوق تر منځه اړيکي ته په کوم نظر ګوري؟

د ننيو هندوانو ډيرى په وحدة الوجود ايمان لري، چيرته خالق او مخلوق سره يو دي، نو په اوسني هندويزم کې خالق يې په مخلوقاتو کې ورګډ دى، داسې چې ټول پيدا شوي شيان او پيدا کوونکى يې سره يو دي.[14]

دا د ساينس، استدلال، مشاهدې او ويدا د ساده محوررونو سره په ټکر کې مفکوره ده.

[14] د هندويزم انسايکلوپيډيا، جونز، ورايان او جيمز ډي، ٣١٥ مخ (نا ژباړل شوى).

او – له شک پرته چې – د وحدة الوجود په فلسفه کې ډېرى علمي او عقلي ستونزې شتون لري، د هغې له جملې څخه:

لومړۍ ستونزه: د دوى په نيز خداى په هر څه کې منحل شوى دى - که داسې وي - نو يووالي ته د رسيدو په موخه د موکشا (मोक्ष Moksha) په نوم د دوى دوديز عبادت تر سره کول بيا څه معنا لري؟

څنګه داسې يو شي ته د رسيدو هڅه کوي چه هغه تا کې شتون لري... ته په هغه کې يې او هغه په تا کې دى؟

دويمه ستونزه: د وحدة الوجود په مفهوم کې فسق او ګناهونه په خپله معبود دى، ځکه چې معبود د دوى په اند تېروتنه او ګناه ده او هغه زنا او قتل دى، نو

هغه په هر څه کې موجود دی، او دا د هر څه جوهر دی؛ نو بیا له ګناه او خطا څخه ځان خلاصول د څه لپاره؟

دوی ولې په ډیر ټینګار سره هڅه کوي چې له دنیوي خواهشاتو او شهوتونو لرې پاتې شي؟

آیا ګناه – په خپله – له وحدة الوجود – څخه نده؟

آیا دغه نړۍ په خپله خدای ندی؟

نو د اوسني هندویزم د دې مفکورې پر اساس د نیکۍ کولو لپاره هیڅ توجیه نشته چې باید وربانديې ټینګار وشي.

مګر ټول د نیکۍ پر کولو ټینګار کوي او پدې پوهیږي چې دا کار اړین دی، آیا همداسې نده؟

په نیکی کولو باندې ټینګار په اصل کې د سپیڅلي فطرت غوښتنې ته لبیک ویل دي، نو دا نیغ په نیغه د وجود په یووالي د فلسفې په غلطوالي یو فطري دلیل دی.

دريمه ستونزه: د وجود په یووالي عقیده د حقیقت د نسبت بیانولو ته وايي، ټول دینونه چې د بوتانو او تیږو عبادت کوي د هغوی په اند د خدای عبادت دی، ځکه چې خدای د دوی په عقیده کې بت او ډبره ده، نو خدای په هر څه کې دی او هغه هر څه دی.

د حقیقت دا نسبیت د معنا او ارزښت له لاسه ورکولو غوښتنه کوي، ځکه - پدې سره - هرڅه ریښتیا ګرځي!

تیرو خبرو باندې دا هم ور اضافه کړه چې : د وجود په یووالي عقیده دې پوښتنې ته ځواب نه لري چې وايي: نړۍ له کوم ځای څخه راغلې ده.

نو دا فرض کول چې خالق هماغه مخلوق دی، دا یو بې بنسټه ګومان دی، ځکه چې دا ګومان د یو شي رامنځته کېدل د هغه د راښکاره کېدو پورې تړاو لري.

دا یو عجیب تناقض، او د عقلي له اړخه ناممکن دی.

څنګه کیدی شي چې یو شی دې په خپله د خپل ځان د رامنځته کېدو لامل شي، حال دا چې اصلا رامنځته شوی ندی.

څلورمه ستونزه: دا هم په ساينسي لحاظ ثابته شوې ده چې کاينات او هر څه چې پکې دي تازه رامنځته شوي او دا – خبره – د ټولو عاقلانو لخوا منل شوې ده.

کائنات د خپلې ټولې انرژۍ، مادې، ځای او وخت سره يوه نوې رامنځته شوې حادثه ده ...

په يقيني توګه دا هم په بې شمېره دلايلو سره واضحه شوې چې کائنات پيل لري، او په علمي لحاظ هم وړاندې لدې کائنات نه وو، بيا کائنات راښکاره شول.

نو کله چې کائنات نه وي، نو د وحدة الوجود نظريه څنګه منلی شو؟

که د وجود يووالی (وحدة الوجود) صحيح وي، نو د نړۍ ابديت ته اړتيا لري، يا لږترلږه د مادې ابديت ته.

عجيبه خبره خو دا ده چې معاصر هندوان د مادي نړۍ په ابديت ټينګار کوي، ځکه چې دا اړينه خبره ده چې پر مټ يې دوی د وجود يووالی توجيه کوي.

هندو عالم وييکانند Wiwekanand وايي: پر ځای (مکان) باندې نه وخت تيريږي او نه پکې بدلون راځي.[15]

معاصر هندوان اړ دي چې د مادي نړۍ د ابديت مفکوره ولري، ترڅو د وحدة الوجود له نظريې سره مطابقت ولري.

دوی به دې - باور - ته نه وو ننوتلي او په پيل کې به يې د وجود په يووالي باور نه و درلودلی، مګر شيطان په

[15] هندويزم، وييکانند، ٦١-٦٣ مخ. له کتاب څخه اقتباس: اسلام ته د هندوانو بلنه، د ډاکټر ابراهيم بن عبدالغفور ليکنه د دوکتورا د ترلاسه کولو لپاره ليکل شوی، ايلاف خپرونه ټولنه د چاپ او توزيع لپاره 122 مخ.

خپلو لارو د آدم اولادې ته ناست دی، هغه ته چې هر کله فرصت په لاس ورشي نو د آدم اولاده د انبیاوو له دین څخه اړوي.

الله – تعالی – په قدسي حدیث کې فرمایلي دي: "إِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ كُلَّهُمْ، وإِنَّهُمْ أَتَتْهُمُ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عن دِينِهِمْ، وَحَرَّمَتْ عليهم ما أَحْلَلْتُ لهم، وَأَمَرَتْهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي ما لَمْ أُنْزِلْ به سُلْطَانًا"[16].

ما خپل ټول بندګان په حنیفیت (د یووالي عقیدې) سره پیدا کړي دي، خو دوی ته شیطان راغی او له خپل دین څخه یې واړول، هغه څه یې پرې حرام کړل چې ما ورته حلال ګرځولي وو، او ورته یې امر

16 صحیح مسلم، ح: ۲۸٦٥.

وکړې چې پر ما شرک وکړي، په هغه څه کې چې ما پرې کوم دلیل او حجت ندی نازل کړی".

نو ټول بشریت د الله په توحید و، تر دې چې شیطانان ورته راغلل او پدې کفریاتو سره یې دوکه کړل.

او نبي - صلی الله علیه وسلم - فرمایلي دي: "إِنَّ الشَّيطانَ قعدَ لابنِ آدمَ بأطرُقِهِ".[17].

شیطان بني آدم ته د - هدایت - په ټولو لارو ناست دی (تر څو یې ترې واړوي).

شیطان د انسان د ګمراهۍ لپاره هره لاره لټوي، او د نجات هیڅ لاره نشته پرته له تسلیمیدو څخه د توحید او عبادت هغه لارې ته چې پیغمبران پرې وو.

[17] صحیح سنن نسائي ج : ٣١٣٤.

او ويدا په ډاګه ويلي چې نرۍ پيدا شوې ده او پيل لري.

او دا چې الله له مخلوق څخه خپلواک دی، او په هغوی کې منحل ندی.

هندوان څنګه د وحدة الوجود د باور دې مرحلې ته ورسېدل؟

رګ ويدا ऋग्वेद وايي: "**اې الله! لمر او نړۍ دواړه، نشي کولی پر تاسو چاپيره شي او تاسو په خپل ځان کې ځای پر ځای کړي**".[18]

دا له ويدا څخه څرګند ثبوت دی چې د وحدة الوجود عقيده غلطه ده، الله له خپل مخلوق څخه خپلواک دی او لمر او سپوږمۍ معبود نه دي.

[18] رګ ويدا، منډل: ۱، سوکت: ۱۰، منترا: ۸.

رګ ویدا هم وایي: "اللّٰه هغه ذات دی چې شپه او ورځ یې پیدا کړي، او هغه د نړۍ او هغه څه چې په دې کې دي مالک دی، او هغه هغه ذات دی چې لمر، سپوږمۍ، ځمکه او آسمان یې پیدا کړي دي".[19]

د وحدة الوجود او د مادي نړۍ د ابدیت د انکار لپاره کومه عقیده له دې څخه روښانه کیدی شي؟

او الیجر ویدا وایي: "هغه؛ هغه ذات دی چې له هغه څخه مخکې هیڅ شی نه دی پیدا شوی، او هغه زموږ خالق او مالک دی، او هغه په هر څه پوهیږي".[20]

---

[19] رګ ویدا، منډل: 10، سوکت: 190، منترا: 2-3.

[20] یجر ویدا، سوکت: ۳۲، منترا: ۱۳.

له الله څخه هيڅ شی وړاندې ندی پيدا شوی، نو هغه لومړی دی او نړۍ الله تعالی پيدا کړې ده، ابدي نده: "**هغه لوی دی، د ځمکې او آسمان مالک دی**".[21]

او قرآن کريم هم د همدې روښانه حقيقت تصديق کوي، الله تعالی له نن څخه ۱۴۰۰ کاله مخکې خپل پيغمبر محمد بن عبدالله - صلی الله عليه وسلم - ته وحې کړې ده چې الله له خپل مخلوق څخه جلا دی، په خپل عرش باندې برابر دی، په مخلوقاتو کې نه منحل کيږي او نه مخلوقات په هغه کې منحل کيږي.

الله تعالی فرمايلي دي: {اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ مَا لَكُم مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ}.

---

21 رګ ويدا، منډل: ۱، سوکت: ۱۰۰، منترا: ۱.

(الله هغه ذات دی چې آسمانونه او ځمکه او هر هغه څه چې د دې دواړو په مینځ کې دي، په شپږو ورځو کې پیدا کړي دي، بیا یې په عرش باندې استوا وکړه، ستاسو لپاره له هغه نه غیر نه هیڅ کارساز او نه شفاعت کوونکی شته، آیا نو تاسو پند نه اخلئ!) السجدة سورت: ٤ آیت.

د پیغمبرانو د عقیدې اصل او د هغوی د دین او شریعت اصل دا دی چې الله خالق، یو دی دویم څوک ورسره نشته، جدا دی، یعني د خپلو مخلوقاتو نه په پوره توګه جلا دی او پدوی کې منحل ندی.

د وجود د یووالي په فلسفه کې پنځمه ستونزه دا ده چې: دا فلسفه تر ټولو مهمې پوښتنې ته ځواب نه وايي چې: نړی له کوم ځای څخه راغلې؟

د دې فلسفې له مخې نړۍ څنګه راځرګنده شوه؟

بیا: په پیل کې د دې فسلفې ویونکی څوک دی؟

او پر دې دلیل او ثبوت څه دی؟

د دې عقیدې په اړه ډیرې پوښتنې او ډیرې ستونزې

را ولاړې شوې، چې د عصري علومو، استدلال، ویدا

او د پیغمبرانو د دین سره په ټکر کې دي.

۶– هندویزم ژوند او مرګ ته په کومه سترګه ګوري؟

اوسني هندویزم د بیا زیږون مفکورې او د نسل د نه ختمیدونکي دورې پر اساس ولاړ دی: مونږ په هندوي تصور کې د زیږونونو په یو ګرداب کې تاویږو، هر ژوندی مخکې په یو وجود کې زیږیدلی او د هغه روح به د هغه له مړینې وروسته بل وجود ته تیریږي. او همداسې، دا هغه څه دي چې په هندویزم کې د سامسار [22]. संसार Saṃsāra په اصطلاح سره پیژندل کیږي: د روحونو د لیږد په دې مسله کې ډیری فکري او ساینسي ستونزې شتون لري، چې له جملې څخه یې:

لومړۍ ستونزه: د "ترتولین د اعتراض Tertullian's objection" په نوم پیژندل کیږي. هغه وايي: که چیرته د ارواګانو لیږد ریښتیا وي، نو ولې تې خوړونکي کوچنیان د لویانو په څیر ذهني وړتیاوو سره نه پیدا کیږي؟

دویمه ستونزه: که چیرته د ارواګانو لیږد ریښتیا وي، نو باید چې د ژوندیو موجوداتو شمیر ثابت وي، ځکه چې دوی د زیږون په دوران کې یو له بل سره بیا زیږیدلي دي، او دا د نن ورځې یو عاقل سړی نه وايي!

دا ثابته شوې ده چې په لومړي سر کې یو وخت و چې د ځمکې کرې اصلا شتون نه درلوده، او یو وخت و چې په ځمکه کې ژوندي مخلوقاتو شتون نه درلود او یو وخت و چې ژوندي موجودات په دغه

شمیر کې نه وو، بلکه ډېر لږ وو او بیا د وخت په تیرېدو سره زیات شول او همدا نن د انسانانو په اجماع ثابته ده.

او داسې یو وخت هم و چې د نن ورځې په پرتله لږ خلک وو.

د انسانانو شمیر په اجماع سره ثابت نه دی تاکل شوی، نو ځنګه د ارواګانو بیا زیږون په ثابتو پړاوونو کې واقع کیږي؟

دریمه ستونزه: ولې د دې فلسفې له خاوندانو پرته بل ځوک نه شته چې تېر ژوند - هغه پخواني زیږون - یې په یاد وي په کوم کې چې و.

د روت سيمنز Ruth Simmons په نوم يوه امريکايي مېرمن وه چې د بريډي مرفي Bridey Murphy په نوم يې بلې ميرمنې ته د اروا ليږنې ادعا کړې وه، نو روث سيمونز په نولسمه پيړۍ کې په ايرلينډ کې د بريډي مرفي په وخت کې د خپلو تيرو يادونو په راژوندي کولو پيل وکړ، بيا ورروسته څېړونکو د روث د ژوند په اړه څېړنې پيل کړې. په پايله کې دا جوته شوه چې هغې د بريډي مورفي په نوم يوه بله پخوانۍ ګاونډۍ درلوده، او هغې د آيرلينډ څخه د بريډي يادونه له ځان سره راوړي و، او بيا يې ځانته نسبت ورکړی و، بيا يې ادعا کړې وه چې هغه بريډي ده.[22]

[22] د روث سيمنز د حالت يادونه: https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/12116612 (د ډاکټر فوز کردي له ويب پاڼې څخه نقل شوی).

د اروا ګانو لیږد یو تصور او تخیل دی، او د ساینس او حس له ډیرو ساده محوروونو سره هم په ټکر کې دی.

پاول اډوارډز، د فلسفې د انسایکلوپیډیا رییس مدیر او د نیویارک په پوهنتون کې پروفیسور، وايي: "**د اروا ګانو لیږد یوازې یو تصور دی چې د عصري ساینس سره په ټکر کې دی**".[23]

نو انسان چې کله مړ شي هغه بیا په بل ژوندون کې نه زیږیږي.

او ویدونه تل په دې حقیقت ټینګار کوي، په ویدونو کې د اراوګانو د لیږد یا سمسارا خبرې نشته.[24]

[23] Edwards, Paul. (2001), Reincarnation: A Critical Examination, Prometheus .Books

[24] .Yuvraj Krishan: Bharatiya Vidya Bhavan, 1997

تر دې چې هندو عالم شري ستيا کام او ديالنکار وويل: "**د بيا زيږون عقيده په ويدانونو کې نشته او زه هغه څوک ننګوم چې داسې وايي**".[25]

د ديالنکار د خبرو د سموالي لپاره غوره ثبوت دا دی چې هندوان د "سرادها श्राद्ध Śrāddha"" په نوم مذهبي مراسم ترسره کوي چې موخه يې د مړو ارواو ته سکون ورکول دي.

نو اروا څنګه ليږدول کيږي په داسې حال کې چې هندوان د مړو ارواګانې اراموي؟

او قرآن کريم، چې الله پر خپل پيغمبر محمد - صلى الله عليه وسلم - نازل کړی، په هغه چا رد وکړ چې

---

[25] اواکمن، ۱۰٤ مخ: اسلام ته د هندوانو بلنه، له کتاب څخه نقل کړی. د ډاکټر ابراهيم بن عبدالغفور لخوا ليکل شوی، د دوکتورا ترلاسه کولو لپاره، ايلاف خپرندويه او توزيع مطبعه، ۹۹ مخ.

وايي ژوند تكراري دی او ويل يې: {إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ}.

(نه دی دا (ژوندون) مګر همدا زمونږ دنيايي ژوندون، چې مرو او ژوندي کيږو او له سره به مونږ بيا راژوندي نه کړی شو). المؤمنون سورت: ۳۷ آيت.

نو الله؛ په خپل غالب کتاب کې پر دوی رد وکړ، نو ويې فرمايل: {أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ}.

(آيا دوی نه ويني چې له دوی نه مخکې مونږ څومره امتونه هلاك کړي دي، چې يقيناً هغوی دوی ته بېرته نه راګرځي). يس سورت: ۳۱ آيت.

نو څوک چې مړ شي بيا يې دنيا ته راتګ او يا بيا ځلي راګرځېدل نشته.[26]

الله تعالی فرمايلي دي: {لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ}.

دوی به په دغو کې مرګ نه څکي غير له ړومبني مرګ نه (چې په دنيا کې تېر شوی دی). الدخان سورت: ٥٦ آيت.

نو دا د مسلمانانو عقيده ده، او هغه د ويدا عقيده ده چې؛ هغه چې له بده مرغه هندوانو پرېښې ده.

خلورمه ستونزه د ارواګانو په ليږد کې ده : دوی ادعا کوي چې هدف يې د مطلق سره د يووالي مرحلې ته

[26] قرطبي په خپل تفسير کې وايي: دا آيت د هغو کسانو لپاره ځواب دی چې ادعا کوي په مخلوقاتو کې داسې کسان شته چې له مرګ وروسته له قيامت څخه وړاندې بيا را ژوندي کېږي.

رسيدل دي يا هغه څه چې د موکشا په نوم يادېږي، د دې تکراري زېږونونو څخه د خلاصون په موخه، او د دې معنا دا ده چې تکراري زېږونونه عذاب دی.

مګر څوک وايي چې تکراري زېږونونه عذاب دی؟

له ډېری خلکو که تاسو وپوښتئ چې آيا غواړئ بيا وزېږول شئ او بيا ژوند تجربه کړئ، نو ډېری به يې په هو سره له ځواب ورکولو څخه ډډه ونکړي.

برسېره پردې، د وجود په اړه دا شوم نظر چې - وجود - عذاب دی يو ناهيلی کوونکی نظر دی، ځکه په شتون کې ډېر خير او بې شمېره نعمتونه دي.

موکشا د هغه څه څخه يو خيالي نجات دی چې په واقعيت کې شتون نلري!

پنځمه ستونزه: د ارواګانو د لیږد فلسفه د هر جرم او نافرمانۍ په ترسره کولو کې د بې پروایۍ لور ته هڅول کوي، او د جرمونو تر سره کول توجیه کوي، ځکه چې انسان به خامخا په راتلونکي ژیږون کې له نورو ژیږونونو خلاص شي، نو له خپل اوسني ژیږون څخه دې خوند واخلي.

دا د هر ډول جرم سره د پخلاینې استازیتوب کوي، او شاید همدا دلیل وي چې هند په نړۍ کې د جرمونو ترټولو لوړه کچه لري، په ځانګړې توګه د جنسي تیري جرم.[27]

او هند یو له هغو هیوادونو څخه دی چې د ډله ایزو جنسي تیریو جرمونو ګراف پکې خورا لوړ دی.

[27] https://en.wikipedia.org/wiki/Rape_in_India

۷- د هندوانو په نیز د تکراري زیږونونو او د ارواګانو لیږد نظریو سرچینه څه ده؟

هیڅوک پر دې نه پوهیږي چې دا مفکورې له کوم ځایه رامنځته شوې او بنسټګر یې څوک دی، او پدې هم نه پوهیږي چې د دې لپاره یې دلیل څه دی.

په ویدانونو کې هم د زیږونونو په تکرار باندې کوم دلیل نشته، او نه هم په ویدانونو کې د ارواګانو د لیږد په اړه یوه کلمه شته، دا نظریات یوازې د پرانانو Puranas په وروستیو فلسفو کې څرګند شول.

لرې نده چې دا مفکورې دي د کوم هندو عبادت کوونکي ذهن ته ورتوپ کړی وی، لکه يو ډول تخيل؛ څکه هغوی د اوږدو مودو لپاره له خوراک او څښاک پرته کيني، لکه څنګه چې د پرانا (Prana)په دوديزو مراسمو کې تر سره کيږي.

او ښکاره ده چې د پرانا رسمونو تر سره کوونکي د خوراک يا څښاک پرته په يو ټاکلي حالت کې د اوږدې مودې لپاره کيني.

او دا بشپړ څرګنده چې له خوراک او څښاک پرته په يوه ځانګړې وضعيت کې د څو ساعتونو لپاره وي، د وخت په تيريدو سره په وينه کې د ګلوکوز د کميدو سبب ګرځي چې له امله يې د مغز په آيونونو کې عدم توازن رامنځته کيږي، نو د انډورفين هرمون

ځخه په نا انډوله توګه افرازات رامنځته شي او انسان ته کاذب تخیلات پیدا شي چې ګومان کوي یو څه پېښ شوي خو په حقیقت کې هغه نه وي پېښ شوي.[28]

هغه نظریه چې - د هندوانو عبادت کوونکي - یې لري او هغه څه چې دوی په پوراناس کې د تکراري زیږوونو په اړه لیکلي؛ تخیل او یا مغزي نشې ته نږدې حالت دی.

دا د عصري ساینس د راپور له مخې، لکه څنګه چې د امریکا د بایو ټیکنالوژۍ د څېړنې ملي مرکز چې یوه حکومتي ویب پاڼه او په نړۍ کې ترټولو لوی طبي مرکز دی وايي چې پدې بڼه د اوږد مهال لپاره په وینه

[28] https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/8931651 (د امریکا د بایو ټیکنالوژۍ د څېړنې ملي مرکز ویب پاڼه، یوه حکومتي ویب پاڼه او په نړۍ کې د طبي څېړنو یو له لویو حوالو څخه ده).

کې د ګلوکوزو کموالی وهمي حالت(هالوسینیشن) رامنځته کوي.[29]

امام ذهبي رحمه الله فرمايي: **بيا د علم نه خالي عبادت کوونکی چې کله زهد، ګوښه والي او لوږې ته مخه کړي، غوښه او میوه خوړل پریږدي او یوازې فکر کولو او زړه ماتولو باندې بسنه وکړي، نو نفسي خطرونه ورسره مل شي او شیطان پکې وځي او ننوځي نو ګومان کوي چې موخې ته ورسیده، او خبرې ورسره وشوې، او پرمختګ یې وکړ، نو شیطان ته په ګوتو ورشي او وسوسې ورته پیدا کوي.**

اسلام پدې بنه زهد او پر ځان له دا ډول تکلیف راوستلو څخه منع فرمايلې.

---

29 مخکینۍ سرچینه.

پر ځان دا ډول فشار راوستل د وخت په تيريدو سره د فکرۍ کمزورۍ او ديني فساد لامل ګرځي.

الله - تعالى - په قرآن کريم کې فرمايلي دي: {قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ}.

[ته ووايه: هغه زينت چا حرام کړی دی چې الله د خپلو بنده ګانو لپاره راوېستلی دی او له رزق څخه پاکيزه شيان (چا حرام کړي دي؟)] الأعراف سورت: ۳۲ آيت.

او رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: "لا تُشَدِّدُوا على أنفسِكم ؛ فيُشَدِّدَ اللهُ عليْكُمْ ، فإِنَّ

قومًا شَدَّدُوا على أنفُسِهم ، فشدَّدَ اللّٰهُ عليهم فتلْكَ بقاياهم في الصوامِعِ والديارِ"

په خپلو ځانونو ډېره سختي مه راولئ، چې الله به پر تاسو سختي راولي، يو قوم و چې پر ځان يې سختي راوستې وه، نو الله پرې سختي راوسته، نو دايې په کورونو او کليساګانو کې پاتې شوني دي". {وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ}.

(او رهبانيت چې دغه دوی له ځانه ايجاد کړی و، مونږ پر دوی باندې لازم کړی نه و). الحديد سورت ۲۷ آيت.

نو دې سختۍ وهمونه وزيږول، چې له امله يې د ويدا ضد مفکورې رامنځته شوې، کوم چې نن د هندويزم لپاره اصل ګرځېدلی دی.

او که چېرته مقابل لورې ته هغو واقعي معجزو ته وګورو چې الله - تعالی - پرې د خپلو انبياوو تائيد او مرسته کوې، نو معجزې خو په ناڅاپي ډول پرته له مخکني چمتووالي څخه رامنځته کيږي، او خلک يې په خپلو سترګو ويني، او بيا هم انسانان نه شي کولای چې د هغه په څېر راوړي!

دا د پیغمبرانو د خبرونو او د هندوانو ځان ښودونکو عابدانو ترمنځ توپير دی.

۸– هندوان کائناتو ته په کوم نظر ګوري؟

د هندویزم د فلسفې له مخې کائنات د انحلال په حالت کې دي او بیا بیرته راڅرګندیږي او همداسې د تل لپاره.

چیرته چې کائنات جوړیږي، بیا منحل کیږي بیا یې جوړښت تکراریږي، او همداسې ...

او د کائناتو په اړه دا تصور چې منحل کیږي او بیا جوړیږي یوه علمي غلطي ده.

کاینات په ساینسي لحاظ د نورو کائناتو څخه مخکې نه و، بلکه دا په بې ساري توګه داسې پیدا شوی چې وړاندې ترې بله داسې بېلګه نه وه.

او دا د مسلمانانو هغه عقیده ده چې له نن څخه ۱۴۰۰ کاله وړاندې د مکې خلکو ته د یوه سړي له خوا راوړل شوې وه چې د یو څو پیسو په مقابل کې یې د مکې د خلکو چوپاني کوله. هغه – سړی – د محمد بن عبدالله په نوم د الله رسول او د اسلام پیغمبر دی؛ صلی الله علیه وسلم. الله پاک هغه ته وحې وکړه چې دا کاینات له پخوانۍ بېلګې پرته پیدا شوي دي، نو الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي.

{بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ}.

(بې له مخکنۍ نمونې پيدا کوونکی د اسمانونو او ځمکې دی، او کله چې د کوم کار فيصله وکړي، نو همدا خبره ده چې هغه ته ووايي: "وشه" نو هغه وشي) البقرة سورت ۱۱۷ آيت.

۹- د هندويزم له نظره د انسان بدن له څه شي څخه جوړ شوی دی؟

په هندويزم کې د انسان بدن له پنځګونو قواو څخه جوړ شوی دی - چې عبارت دي له -: اوبه، ځمکه، هوا، اور او جلوه وهونکې ماده.

او ټول کائنات، او څه چې پدې کې دي، د دې پنځو عناصرو څخه جوړ شوي دي.

د پنځو عناصرو څخه هر يو يې ورته سيارې لري، مريخ اور لرونکی دی او زحل ځمکني دی، او د انسان هر غړی په پنځو عناصرو کې له يو سره ورته والی لري، توری ځمکني دی او زړه اور لرونکې ده.

هر څه چې په موجوداتو کې دي د پنځو عناصرو له مخې طبقه بندي شوي حتى وختونه هم، او د هغوی په اند ناروغي بل څه نه دي پرته لدې چې د پنځګونو عناصرو په توازن کې کوم نقصان رامنځته شي.

د پنځو عناصرو مفکوره د پرانا Prana لخوا خپره شوه، کوم چې د لوړې دودونه او د ساعتونو لپاره د بشپړې چوپتیا ناستې دي.

له بده مرغه، د پنځو عناصرو مفکوره په نړۍ کې خپره شوه او په انرژۍ سره د ډېرى درملیزو علومو پایله وګرځیده.

درملنې اصلي علوم په انرژۍ، میکروبیوټکس، فینګ شوئ، رنګ سره درملنه، او داسې نورو طریقو سره د دې عناصرو په کنټرول ولاړ دي.

د دوی په اند د دې پنځګونو عناصرو کنټرول دوی روزي راجلبوي او بدي له منځه وړي.

نن ورځ د هندوانو په معبدونو کې د دې پنځو عناصرو د کنټرول لپاره مساج ترسره کيږي، پدې باور چې دا د ډيرو ناروغيو درملنه ده.

او دا د پنځو عناصرو مفکوره په هيڅ شي کې د علم سره تړاو نلري.

او دا د فزيک او يا طب سره هيڅ تړاو نلري.

بلکه، ساينس د دې او دې پورې اړوند مفکورو غندنه کوي ځکه دا يو ډول خرافات، شکونه او دوکه ورکوونکی عمل دی.

د پنځګونو عناصرو نظریه په جعلي علومو کې طبقه بندي شوې ده.[30]

او پدې پورې اړوندو کړنو باندې پریکړه شوې چې دا افسانې او وهمونه دي.[31]

د پنځو عناصرو مفکوره کیدی شي د یو عابد ذهن ته داسې وردانګلي وي لکه څرنګه چې د تکراري زیږونونو فکر او د روحونو د لیږد مفکورې وردانګلي و، ځکه چې د دې لپاره هیڅ عقلي، علمي او یا منطقي دلیل شتون نلري.

دا یوازې یو خیالي نظر دی.

[30] Energy – (according to New Age thinking)", The Skeptic's Dictionary, 2011–"
.19-12

[31] .Some Notes on Wilhelm Reich, M.D", Quackwatch.org, 15-02-2002"

ستونزه دا ده چې د دې مفکورې عملي کول یوازې د بت لمانځونکي تلسمونو (تعویذونو)، سیارو، شکلونو، سمبولونو، رنګونو او کوډو سره تړاو لري چې الله په دې اړه هیڅ حکم نه دی نازل کړی.

اسلام له معاصر علم څخه وړاندې د پنځو عناصرو له نظریې څخه خلک ژغورلي دي، ځکه چې دا عملونه د سمې درملنې په کولو کې د ځنډ لامل ګرځي، او د حقیقي نړی سره موازي انسان په دوکوو کې د ژوند کولو، او له الله پرته د بل چا سره د اړیکو رغولو لامل ګرځي، لدې امله اسلام د دغو کړنو پر وړاندې په ځان ژغورلو سره سخت ټینګار کړی دی، الله تعالی په قدسي حدیث کې فرمایلي دي: "أصبحَ من عبادي مؤمنٌ بي وكافرٌ فأمَّا من قالَ

مُطِرنا بفضلِ اللّهِ ورحمتِهِ فذلكَ مؤمنٌ بي كافرٌ بالكوكبِ، وأما من قال مُطِرنا بنَوْءِ كذا وكذا فذلكَ كافرٌ بي مؤمنٌ بالكواكبِ".[32]

«زما له بنده ګانو څخه ځینو پداسې حالت کې سبا کړ چې پر ما ایمان لرونکي او ځینې نور کفر کوونکي وو، نو څوک چې ووایي د الله په فضل او رحمت پر مونږ باران وشو، نو دا پر ما مؤمن او په ستورو کافر شو، او څوک چې ووایی، د فلاني ستوري – په راختو سره – پر مونږ باران وشو، نو دا انسان پر ما کافر او په ستورو ایمان لرونکی شو».

څوک چې پر سیارو باور لري او په انسانانو یې اغیزمن ګڼي او دا چې د انسانانو په رزق کې ونډه

---

[32] صحيح مسلم، : ۷۱ شمیره حدیث.

لري، نو په الله یې کفر وکړ، او څوک چې په الله ایمان ولري نو هغه د انسانانو په تقدیر کې د سیارو په مداخله کولو کافر دی.

او په یقیني توګه رسول الله - صلى الله علیه وسلم - فرمایلي دي: "إِنَّ الرُّقى، والتَّمائمَ، والتِّوَلَةَ شركٌ".[33]

"په یقني توګه چې - شرکي - دمونه، بندونه، او تعویذونه شرک دی".

لدې امله، یو مسلمان د پنځو عناصرو خرافات او ورسره د تعویذونو او بندونو په افسانو باندې باور نلري.

بلکې اسلام تائیدوي چې د تعویذونو، هندسي شکلونو، د انرژۍ پنډولم او داسې نور - څېزونه -

[33] ۳۸] صحیح الجامع: ۱٦۳۲، شمیره حدیث.

چې د پنځو عناصرو پورې اړه لري او دا باور لرل چې دا تعویذونه ګټې او ضررونه لري؛ په الله د شرک او کفر اصل دی.

او رسول الله - صلی الله علیه وسلم - یو سړی ولید چې په لاس کې یې د مسو یوه کړۍ وه، نو ورته یې وفرمایل: "ما هذا؟ قال: مِن الواهنةِ قال: ما تَزيدُك إلَّا وَهْنًا، انبِذْها عنكَ فإنَّكَ إنْ تمُتْ وهي عليك وُكِلْتَ عليها".[34]

"دا څه دي؟ هغه وویل: د کمزورۍ له امله- مې اچولې ده - ویې فرمایل: دا به دې کمزوري نوره هم زیاته کړي، درځخه یې لرې کړه، که چیرته ته مړ شوې او دا پر تا وي، نو همدې ته به وروسپارل شې".

---

[34] صحیح ابن حبان: ٦٠٨٥ شمیره حدیث.

او په بل روايت کې راغلي: "**فإنك لو مت وهي عليك ما أفلحت أبداً**".[35]

که ته په داسې حال کې مړ شوې چې هغه پر تا باندې وه، نو هيڅکله به بريالى نه شې.

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله فرمايلي دي: - پدې نيت - د تعويذونو جوړول چې تر شا ګټې پريږدي او زيانونه دفع کوي همدا لوى شرک دى.

دا هماغه عقيده ده چې د بهاګواد ګيتا - Bhagavad Gita भगवद्गीता - لخوا رامنځته شوې ده: "**هغه څوک چې د خدايانو عبادت کوي نو خدايان تر لاسه کوي، او هغه څوک چې د پلرونو عبادت کوي هغه پلرونه تر لاسه کوي، او هغه څوک**

[35] صحيح دى، د الهيتمي المکي له روايت څخه، الزواجر، ١ ټوک، ١٦٦ مخ.

چې د شيطان عبادت کوي شيطان ترلاسه کوي، او ځوک چې زما عبادت کوي هغه به ما ومومي".[36]

هر هغه ځوک چې له الله - تعالی - پرته د دې طلسمونو سره تړاو لري نو هغه له الله - تعالی - څخه بغير د بل ځوک عبادت کوونکی دی.

د ويدا په وينا، د هغه برخليک د دوزخ په اور کې ابديتوب دی. اليګر ويدا وايي: "**ځوک چې له الله پرته د جوړ شوو شيانو عبادت کوي، هغه به په تياره کې ډوب شي او وخت په وخت به د دوزخ عذاب وځکي**"[37].

[36] بهاګاواد ګيتا، 9-25.

[37] يګر ويدا، سوکت: ٤٠، منترا: ٩.

زمونږ پاک پروردګار فرمایلي دي: {بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا}. سوره الرعد ۳۱.

(بلکې امر (اختيار) ټول خاص د الله لپاره دی).

او نبي صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي: "إذا سألتَ فاسألِ اللهَ ، وإذا استعنْتَ فاستعِنْ باللهِ".[38]

کله دې چې سوال کاوه نو له الله نه يې وکړه، او کله دې چې مرسته غوښتله نو په الله يې وغواړه".

له همدې امله مسلمان د پنځو عناصرو، سیارو، تعويذونو او بندونو د اغیزې په خرافاتو باور نه کوي، بلکې باور لري چې دا عين بت پرستي، ګمراهي، شيطانت او خرافات دي.

[38] سنن الترمذي، حديث شميره: ۲۵۱٦، صحيح.

۱۰ – د هندو ټولنې انځور څرنګه دی؟

هندو ټولنه د ارواګانو د لېږد او د کرما په نظریو د باور له امله یوه طبقاتي ټولنه ده.

چېرته چې به فاسد انسان په راتلونکي زېږون کې د لومړي – ژوند – په پرتله په ټېټه طبقه کې وي

نو ځکه، مصیبت ځپلی د هغه د ستونزو مستحق دی

...

دا د بې وزلو او مصیبت ځپلو په وړاندې د ظلم بشپړ انسجام او د هغوی پر وړاندې بې تفاوتي ده ... دا په ډاګه د تیري کولو سره عادي کول دي.

په هندويزم کې انسانان څلورو طبقو ته ویشل کیږي

چې عبارت دي له:

١- برهمن: ښوونکي او پادريان.

٢- کشتريه: جنګيالي او پاچاهان.

٣- ويچي: بزګران او سوداګر.

٤- چهودرا: مزدوران.

او تر ټولو ټيټه طبقه: چودرا ده - د دوی په اند - هغه

پرېښودل شوي کسان دي چې په ناپاکو کارونو اخته

دي لکه پاکوالی او خدمت.

د هر چا طبقه د هغه د کار، جامو او خوراک ډول ټاکي.

او واده هم د يوې طبقې په چوکاټ کې ترسره کیږي.

يو سړی د ژوند تر پايه هغه طبقې ته په منسوبېدلو اړ دی چې پکې زيږيدلی وي.

دا طبقاتي مفکوره لکه څنګه چې ما وويل، د ارواګانو د ليږد او کرما له عقيدې څخه - په ګناه او ثواب - کې سرچينه اخلي، نو شوډر د دې مستحق دی چې له پامه وغورځول شي، ځکه چې هغه خامخا په تيرو زيږونونو کې ګناهکار و، ځکه خو پدې طبقه کې وزيږيد.

دا تحريف شوی غلط فهم ټول ژوند فاسدوي، ځکه د دې تصور پر بنا مونږ کولای شو په ټولنه کې له پامه غورځيدلو اشخاصو سره مرسته کول د کرما يو ډول بې عزتي وګڼو.

دا د وروسته پاتې والي، بې عدالتۍ، طبقاتي ژوند او استبداد سره يو ډول پخلاينه ده.

د ارواګانو ليږد او د کرما فلسفې دا طبقاتي حالت رامنځته کړی او د هغه ناچارو، ناروغو، او بې وزلو خلکو په وړاندې يې دا غلط تصور پيدا کړی دی چې په لاس کې يې هيڅ نشته.

هندويزم د کمک او دوی ته د مرستې لاس ورکولو فرصت له لاسه ورکړی .

د هندوانو دغه نظر د انساني فطرت له طبيعت سره مخالف نظر دی، هغه فطرت چې له کمزورو، اړمنو او ناروغانو سره د خواخوږۍ په لور هڅول کوي او د هغوی پر وړاندې په احساس درلودلو ټينګار کوي، تر

څو ورته خدمتونه وړاندې او ورڅخه د زيان او کړاونو د کمولو هڅه وشي.

زه نه پوهېږم چې هندوان څنګه د آخرت په ورځ له باور څخه - چې په ويدا کې ليکل شوي ده - ليرې شوي دي؛ هغه عقيده چې په واسطه يې د انسان ژوند سمېږي او د دنيا په اړه يې نظر هم سمېږي، د انسان سره محاسبه کول په آخرت کې د الله تعالی په وړاندې وي، او ټول انسانان بې ګناه نړۍ ته راځي، او اړمنو ته د مرستې لاس ورکول په آخرت کې د الله تعالی په وړاندې د انسان مرتبه لوړوي.

د دواړو نظرونو څخه کوم يو د انسان لپاره مناسب دی او د هغه فطرت ته نږدې دی؟

د کرما فلسفه...يا د ويدا عقيده؟

په رګ ویدا کې راغلي: "**اې الله، ته یو صالح سړي ته غوره اجر ورکوي**".

په هغه کې راغلي دي: «**ما په هغه ځای کې تلپاتې کړه چې هر ډول خوندونه او خوشحالۍ پکې دي، په هغه ځای کې هغه څه ورکول کیږي چې نفس یې غواړي**».

نو دا د ویدا عقیده ده.

هلته جنت دی چې په هغه کې به نیکانو ته نعمتونه ورکول کیږي.

د ویدا په وینا ، او هلته د ګناهکارانو لپاره چمتو شوی عذاب هم شتون لري.

رګ ويدا وايي: "**د ګناهکارانو لپاره ډير ژور ځای دی چې بيخ يې لرې دی**".

نو دا ځايونه د زيږونونو د تکرار او د ارواګانو د ليږد له نظريې څخه چيرته دي؟.

د کرما په فلسفه کې د ګناهکارانو لپاره ترټولو ژور ځای چيرته دی؟

نو په ټوله کې د کرما فلسفه يوه بشري اختراع او د ويدا د اصل مخالف تصور دی.

يقينا د ټولو انبياوو عقيده: د آخرت په ورځ، جنت او دوزخ ايمان لرل وو، او دا چې انسانان پاک او بې ګناه پيدا کيږي.

دا هغه باور دی چې له فطرت سره موافق دی او ورسره اړخ لګوي، او د بې عدالتۍ، وروسته پاتې والي، طبقاتي ژوند او استبداد سره په ټکر کې دی.

د پیغمبرانو دین د انسان د لوړولو هڅه کوي، او د خلکو د برابرۍ غوښتنه کوي.

او په اسلام کې د انسان ارزښت نه د هغه په طبقه کې دی، نه د هغه په شکل، نه د هغه د روغتیا په حالت او نه د هغه په مادي سویه کې؛ بلکې د انسان ارزښت د هغه د نیکو اعمالو په تناسب دی چې کوي يې.

اسلام د ټولو لوړوالي او حسب او نسب له پامه غورځولو ته بلنه ورکوي.

هغه په ټوليزه توګه د - خلکو - له پامه غورځول او طبقاتي فکر نظر په کلکه ردوي.

الله تعالی په قرآن کريم کې فرمايلي دي: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ}.

(اې خلکو! بېشکه مونږ تاسو له يوه سړي او له يوې ښځې پيدا کړي یاست او مونږ تاسو څانګې او قبيلې ګرځولي يئ، د دې لپاره چې تاسو يو بل سره وپېژنئ، بېشکه د الله په نيز په تاسو کې ډېر عزتمن، ستاسو زيات پرهېزګار دی، بېشکه الله ښه پوه، ښه خبردار دی). الحجرات سورت: ۱۳ آيت.

او رسول الله – صلی الله علیه وسلم – فرمایلي دي: " **مَن بَطَّأَ به عَمَلُهُ، لَمْ يُسْرِعْ به نَسَبُهُ**".[39]

"څوک چې خپل عمل سست کړ، نو نسب به یې چټک نه کړی شي".

او هغه صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: "**لا يأتيني الناس بأعمالهم وتأتوني بأنسابكم**".[40]

"خلک ماته په خپل عمل سره نه راځي خو تاسو به په نسب سره راځئ".

نسب په اسلام کې هیڅ ارزښت او وزن نه لري.

او رسول الله – صلی الله علیه وسلم – فرمایلي دي: "**یا أیها الناس ألا إن ربكم واحد، وإن أباكم واحد، ألا**

[39] ٤٨صحیح مسلم، د حدیث شمېره: ٢٦٩٩.

[40] الوادعي په صحیح المسند کې حسن ګڼلی: ١٤٢٦ شمېره حدیث.

لا فضل لعربي على عجمي، ولا لعجمي على عربي، ولا لأحمر على أسود، ولا لأسود على أحمر إلا بالتقوي".[41]

"اې خلکو خبر اوسئ چې ستاسو رب يو دی او ستاسو پلار يو دی، خبر اوسئ چې نه عرب ته په عجمي، نه عجم ته په عربي، نه سور ته په تور او نه هم تور ته په سور باندې فضيلت لري پرته له تقوا څخه او هغه - صلى الله عليه وسلم - فرمايلي دي: "کمزوري راته پيدا کړئ، ځکه چې تاسو ته د کمزورو خلکو په وجه رزق درکول کيږي او مرسته درسره کيږي."[42].

[41] بيهقي په شعب الايمان کې روايت کړی او حديث صحيح دی، السلسلة الصحيحة، : 2700. شمېره حديث.

[42] سنن ابي داود او ترمذي او الباني په صحيح الجامع او صحيح ابو داود په: ٢٥٩٤ شميري سره روايت کړی دی.

نو دې انځور ته وګوره: "ابغوني الضُّعَفاءَ ، فإنما تُرزقون و تُنصَرون بضُعفائِكم"

"کمزوري راته پيدا کړئ، ځکه چې تاسو ته د کمزورو خلکو په وجه رزق درکول کيږي او مرسته درسره کيږي" او – په مقابل کې يې – هغه انځور ته وګوره چې هندوان يې د کمزورو لپاره – لري.

په يقيني توګه چې د بشري نفس په فطرت کې د بې وزلو، ضعيفانو، ساده ګانو او کم عقله خلکو سره خوا خوږي شتون لري، او د دې فطرت په وړاندې د نن ورځې د هندويزم کينه يوه اصلي ستونزه ده.

۱۱ – آیا هندوان په رښتیا د غواګانو عبادت کوي؟

په هندویزم کې غوا د ورکړې د سرچینې په توګه ځانګړی درناوی لري، او یوه بله مسئله هم شتون لري، چې هغه معاصره هندویي مفکوره ده،–دا مفکوره وایي – چې اله په خپلو مخلوقاتو کې منحل شوی دی، چې په دې – مخلوقاتو کې – غواګاني هم دي، هغه څه چې د وحدة الوجود په فلسفې سره پیژندل کیږي – نو په هندویزم کې غوا ته په بیلابیلو بڼو درناوی کیږي.

او په دوامداره توګه د هند په بېلابېلو برخو کې د غواګانو لپاره ځانګړي مراسم ترسره کېږي.[43]

له بلې خوا، ويداس په هر څه او هر مخلوق باندې د الله پاکوالي او لويي ته لومړيتوب ورکړی دی.

په رګ ويدا کې راغلي دي: "**زه هغه الله يم چې له هر څه مخکې شتون لري، او زه د ټولې نړۍ مالک يم او زه د ټولو نعمتونو حقيقي ورکوونکی او غوره شوی يم؛ نو ټول اروګان بايد ما ته د مرستې او روزۍ لپاره آواز وکړي**".

دا د لمر په څېر روښانه دليل دی چې د وحدة الوجود مفکوره ردوي، ځکه الله د نړۍ خالق دی او له نړۍ څخه خپلواک دی.

[43] د سپېڅلي غوا افسانه، دويجيندرا نارايان (نا ژباړل شوی) اثر.

همدارنګه په دې دليل کې د مادي نړۍ له درناويتوب او له مخلوقاتو څخه د مرستې له غوښتلو څخه ويرول شوي دي، نو له هيچا څخه مرسته نه غوښتل کيږي پرته له الله څخه؛ - هغه ذات - چې د غواګانو او ټولو څيزونو پيدا کوونکی دی.

او يوازې يو الله تعالی ته د تسليميدو عقيده د اسلامي عقيدې ګوهر دی.

اسلام وايي چې غواګانې او زموږ شاوخوا هر مادي شی زموږ تابع دي، چې الله - تعالی - په خپل فضل سره پيدا کړي دي، الله تعالی په قران کريم کې فرمايلي دي: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾.

(او ستاسو لپاره يې په کار لګولي دي هر هغه څه چې په آسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي، په داسې حال کې چې دا ټول د هغه له جانبه (مسخر) دي، بېشکه په دغو کې د هغه قوم لپاره يقينًا ډېرې نخښې دي چې غور فکر کوي). الجاثية سورت: ١٣ آيت.

دا د اسلام عقيده ده؛ او دا د انسان فطرت دی.

هندوان نشي کولی د توحيد او الله ته د تسليميدو عقيدې ته بېرته وروګرځي؛ هغه چې ويدا پرې و، پرته له اسلام څخه، اسلام په ويدا کې د ټولو حقيقتونو ويونکی دی او دا هغه څه دي چې د انسانانو ټول ناسم کارونه سموي او ټول هغه تحريفونه ردوي چې انسانانو په الهي وحيې کې کړي دي.

۱۲ – خو په هندويزم د پرهيزګارۍ او له ګناه څخه د ځان ساتلو لپاره ډېرې هڅې شته، آيا دا يوه بېلوونکې نخښه نده؟.

ما مخکې په هندويزم کې د زيات تشدد مسئلې ته اشاره وکړه، مګر هغه څه چې غواړم دلته يې ووايم دا دي چې په ګناه پښېمانتيا او د ضمير ملامتي طبيعي مسئلې دي چې د الهي مکلفيت سره تړاو لري.

نو دا چې مونږ مکلف يو، د کومې غلطۍ په صورت کې د ضمير د ملامتۍ (پښېمانتيا) احساس کوو.

نو دا فطرت دی، الله تعالی په قرآن کريم کې فرمايلي دي: {فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا}.

[(تاسو لازم ونیسئ) د الله هغه فطرت لره چې په هغه یې خلق پیدا کړي دي] الروم سورت ۳۰ آیت.

د دې فطرت له مخې انسان د خیر او حق په وړاندې د مخالفت پر مهال د ضمیر یو څه ملامتي احساسوي.

او الله تعالی په اخري رسالت - اسلام - کې له نیکۍ او حقیقي ارزښتونو څخه د سرغړونې پر مهال د بخښنې او توبې لارښوونه کړې ده او همدا رنګه الله تعالی امر کړی چې حقونه بیرته خپلو خاوندانو ته وسپارل شي - څکه - په دې سره الله ګناه له منځه وړي.

مګر موږ په هندویزم کې د جرم په وړاندې د مقاومت بله لاره ګورو، کومه چې په نفس باندې ډیر فشار راوړل دي، سر بیره پر یو لړ عملونو، مراقبتونو

او سکون بخښوونکو رواجونو چې تر سره کوونکي
يې ورسره په بشپړه توګه آرامیږي.

۱۳ – مګر آيا په هندويزم کې بشپړ آرامتيا او مراقبت بنه شی نه دی؟

په هندويزم کې مراقبت لکه څنګه چې د يوګا په ناستو کې تر سره کيږي چې د پرانا Prana په وروستیِ فلسفه کې څرګند شو: دا د الله – تعالی – په مخلوقاتو او حکمتونو کې فکر نه دی او نه د هغه بې مثاله صنعت او نعمتونو ته ژور ليدل دي.

بلکې فکري تمرکز د دوی په اند يو ډول بشپړه آرامي او د هر ډول فکرونو له تګ راتګ څخه د ذهن خالي کول دي.

دا د مرګ د خاموشۍ په څېر بشپړه خاموشي ده چې عقل پکې له هر ډول فکر کولو څخه خاموش وي.Silence your Mind During Yoga.

دا فکري عجيبه ناستې چې د ويدا څخه وروسته دوره کې راڅرګندې شوې چې د دوی په فکر يې اغيزه وکړه او دوی ته د وهمونو او تخيلاتو راتلل پيل شول او شيطانانو د دوی په ذهنونو لوبې کول پيل کړل.

ځينې فکر کوي چې ده پوهه يا معلومات تر لاسه کړل، او هغه څه چې ورته پيښ شول د مغزو د آيونونو د نه خوړلو او د بشپړې چوپتيا په پايله کې له هيلوسينشن (وهم او تخيلاتو) پرته بل څه ندي لکه څنګه چې - دا خبره - ما مخکې تشريح کړه

اوږد جامد مراقبت او سخته لوږه د دې ډول مغشوشتیا لامل کیږي، په نړۍ کې د جامد مراقبت ښوونځیو یو له خورا مشهورو بنسټ ایښودونکو څخه ، میکاو اوسوي پدې اعتراف کوي.

هغه ومنله چې له اوږدې لوږې او محرومیت څخه وروسته هغه خپل هوش له لاسه ورکول او کاذب تخیل پیل کړ او پدې شیبه کې ورته خاطرې راتلې.[44].

د رواني ناروغیو ډاکټر ډونووان راکلیف Donovan Rawcliffe په یوه خپلواکه څیړنه کې تایید کړې چې هغه فکرونه چې د دې عملونو په پایله کې رامنځته کیږي د هغه تخیلاتو او وهمونو

[44] ریکی؛ د پیل کونکو لپاره، ډیوید ایف فاینلز، 35-30 مخونه، (د ختیځې درملنې معاصرې فلسفي طریقې، ډاکټره هیفاء بنت ناصر الرشید) څخه نقل شوي.

(هیلوسینیشن) سره هیڅ توپیر نه لري چې د عقلي او عصبي ناروغیو په پایله کې رامنځته کیږي[45].

د پورتنیو برخو سربیره، د یوګا ډیرې ناستې روغتیایي نیمګړتیاوې لري، او ځان پرې په دوامداره توګه عادت کول انسان ته ګډوډي او تشویش پیدا کوي او د ځای او وخت پیژندلو احساس له لاسه ورکولو لامل ګرځي، حافظه کمزورې کوي او زهایمر (د دماغي حجرو ویجاړوونکی مرض) ګرندی کوي[46].

پدې کرڼو سره هندویزم له ویدا او د پیغمبرانو له تعلیماتو څخه لرې شوې ده.

---

[45] Rawcliffe, Donovan, (1988), Occult and Supernatural phenomena, Dover Publications, p. 123

[46] د تکمیلي درملو پیژندنه، سایمن بورګ اولیور، مخ 290 (څخه نقل شوی: د نوي عصر غورځنګ، ډاکټر هیفاء بنت ناصر الرشید).[57] An introduction to complementary medicine, Simon Borg Olivier, p.290

اسلام د الله د مخلوقاتو په اړه فکر، تدبر او غور کولو ته بلنه ورکړې ده، هغه داسې یو تفکر، تدبر او غور کول دي چې انسان عمل کولو، پیروی، د الله شکر ویستلو او په ژوند کې زیار ویستلو ته اړ باسي، نه د عقل داسې سکون او خاموشي چې چوپتیا ورپسې وي.

ریښتینی فکر کول هغه څه دي چې د الله د اطاعت او هغه ته د رجوع کولو لامل ګرځي. {الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ}.

(هغه کسان چې الله یادوي په ولاړه او ناسته او (چې پراته وي) په خپلو اړخونو باندې او د آسمانونو او

ځمکې په پیدابښت کې ښه فکر کوي (او وايي:) اې زمونږه ربه! تا دا عبث نه دې پیدا کړي، تا لره پاکي ده، نو ته مونږه (د جهنم) له اور نه بچ کړه). آل عمران سورت: ۱۹۱ آیت.

دا هغه مفکوره ده چې اسلام راوړې او دا د انسان د فطرت سره سمه ده او له انسان سره مرسته کوي چې د هغه شاوخوا د الله – تعالی – په نعمتونو شکر وباسي او د دې نعمتونو په اړه فکر وکړي.

او په هندويزم کې چې د بشپړې خاموشۍ کومې ناستې دي نو هغه د شیطان پندغالي دي، چیرته چې شیطانان د دوی سره د آرامۍ مراقبت غونډو په جریان کې په ځینو شیانو ورښودلو، لیدونو او کشفیاتو سره مرسته کوي، نو د تکراري زیرونونو، د

ارواګانو لیږد او د وحدة الوجود مفکورې یې ذهن ته ځي او راځي او پدې فکر کې لویږي چې خالق په بوتانو کې منحل شوی، نو عبادت کوونکي یې خپلو اولیاوو ته دا خاطرې او تعلیمات ور په یادوي، نو په خپله ګمراه شي او نور هم ګمراه کړي.

۱۴ – په کنډوالو کې په ګوښه کېدلو کې څه عيب دی لکه څنګه چې په اوسني هندويزم کې پيښيږي؟

هندويزم د جنسي غريزي او شهوت سره مبارزه کوي، نه دا چې دا مسئله د دوی په اند اخلاقي اړخ لري، لکه څرنګه چې اسلامي شريعت کې دي، بلکې د جسد د سوځولو په خاطر؛ اوسنی هندويزم انسان د رهبانيت لورې ته کشوي او دنيا پرېښودلو ته يې اړباسي.

هندويزم په دې نظر دی چې د غريزې هيرول د جسد په هيرولو سره کيږي.

نو هغه هندو چې موکشا غواړي د خپل بدن د بدبويه کولو لپاره کندوالو ته ځي، او خپل پاتې ژوند د سوالګر په توګه تيروي تر دې چې مړ شي.

دا يو ويجاړونکی عدم توازن دی چې انسان، کورنۍ او ټولنه تباه کوي.

غريزه او شهوت د کورنۍ او ټولنې د جوړولو او د هڅو، زيار ويستلو، او ژوند جوړولو لپاره يوه الهي ډالۍ ده.

د غريزې درملنه د هغې په تهذيب او په طبيعي توګه د هغې په خپلو چينلونو کې په اېښودلو سره کيږي، نه دا چې جسد وسوځول شي.

دا څوك دی چې وايي زموږ د وجود مقصد پدې کې دی چې د دوه‌ی لپاره سوال وکړو، بیا پاتې ورځ په کندوالو کې تېره کړو تر دې چې مړه شو؟

چا وویل چې موږ دې دنیا ته د دې لپاره راغلي یوو چې زعفراني جامې واغوندو او بیا تر مرګه پورې له ټولې نړۍ څخه ګوښه شو؟

تر ټولو وړوکي حشرات زموږ په پرتله د وجود، د ځمکې د آبادۍ او د ژوند د سمون په اړه ښه درک لري، تاسو ګورئ چې د مچیو ډلګۍ د خپل ځان او د خپلو اولادونو د ښېګڼې لپاره هڅې او کار کوي، او تاسو په کولمو کې تنظیم شوي کوچنۍ باکتریا مومئ چې هم خپل هم فایده کوي او هم ګټه رسوي.

او په توله کې ژوند د قواعدو او کار په واسطه تیریږي.

اوسني هندویزم بې کارۍ، لټۍ او سوالګرۍ ته بلنه ورکوي، سوال کول په هندویزم کې د ژوند یوه تګلاره ګرځېدلې ده.

دلته پوښتنه دا ده چې: د یو هندو لپاره دا څه معنا لري چې له خلکو څخه جلا شي او د غرونو په سرونو او ځایونو کې له آبادیو څخه لیرې واوسیږي، له دې څخه به خلکو ته څه ګټه ورسیږي؟

حقیقي دین او د ژوند سمه طریقه؛ هغه د زحمت، نصیحت، له خلکو سره اختلاط، اصلاح یې او د هغوی په ضرر صبر کولو لاره ده، نه په دښتو او صحراګانو کې له دوی څخه تیښته!

رسول الله صلى الله علیه وسلم فرمایلي دي: " المسلِمُ إذا كانَ مخالطًا النَّاسَ ويصبِرُ على أذاهم خيرٌ منَ المسلمِ الَّذي لا يخالطُ النَّاسَ ولا يصبرُ على أذاهم"[47].

کوم مسلمان چې له خلکو سره یو ځای شي، د هغوی په تکلیف رسولو صبر وکړي، تر هغه مسلمان غوره دی چې له خلکو سره نه یو ځای کیږي او د هغوی په تکلیف رسولو صبر نه کوي".

[47] ٥٨] صحيح سنن الترمذي:٢٥٠٧.شمیره حدیث

۱۵ – د شهوت پر وړاندې مقاومت او له ګناهونو څخه د خلاصون غوره لاره کومه ده؟

د شهوت او غريزې په وړاندې د مقاومت اصل يو فطري اصل او يو فرض شوی اصل دی، او يو مسلمان د الهي وحې سره سم د شهوت د کنټرولولو طريقه تعقيبوي.

دلته نيکه نکاح، د نظر ساتل، په پټه او ښکاره له الله - تعالی - څخه ويره، او د ګناه له تر سره کولو څخه الهي خبرداری شتون لري.

او د توبې لپاره هم لار شته کله چې يو څوک خطا وکړي او نفس يې کمزوری شي.

خو په هندويزم کې مور يو هندو ګورو چې موکش ته رسيدل غواړي؛ خپله ميرمن، ماشومان او دنده پريږدي، د سرېکونو پر غاړو او کنډوالو کې ويده کيږي، د ډوډۍ لپاره سوال کوي، او په دې ډول خپل بدن سوځوي تر څو چې مړ شي. آيا دا د ځان د تهذيبولو لپاره سمه لار ده؟

هندي پنډتان چې شمېر يې نن په هند کې له پنځو ميليونو څخه ډير دي، د خپلو اولادونو په ضايع کيدلو سره يوازې پدې ګناه بسنه نه کوي، بلکې دوی پخپله اړ کيږي چې يو څوک يې وساتي او ډوډۍ ورکړي.

اسلام د انساني نفس تهذيب په غوره او محکمه طريقې سره کوي.

اسلام په کلکه دا کار حرام ګرځولی دی چې یو څوک د خپلې کورنۍ (اولادونو) په سرپرستۍ کې ناغیري وکړي، رسول الله صلى الله علیه وسلم فرمایلي دي: "كفى بالمرءِ إثمًا أن يضيِّعَ مَنْ يقوتُ"[48].

د انسان لپاره دومره ګناه بس ده چې هغه څوک ضایع کړي چې سرپرستي یې ور په غاړه وي.

بیا اسلام وټاکله چې د نفس اصلاح او نظم باید د نیکو اعمالو په ترسره کولو او د دنیا له پرېښودلو پرته د شهوت په وړاندې په مقاومت سره وشي، په اسلام کې یو سړی کولی شي په خپله ټولنه کې ژوند وکړي او جوړه یې کړي او په عین وخت کې د جسد له

[48] صحیح سنن ابي داود، : 1692 شمېره حدیث، د حدیث درجه: صحیح.

سوځولو پرته د الله له عذاب څخه نجات وومي، لکه

څرنګه چې په هندويزم کې - خلک ځان سوځي -.

الله تعالى فرمايلي دي: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى

النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾.

(او هر چې هغه څوك دى چې د خپل رب په وړاندې

له ودريدلو نه ويريدلى وي او نفس (ځان) يې له

خواهشاتو نه منع كړى وي.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾﴾.

نو بيشكه چې هم دا جنت (د ده) استوګنه ده).

النازعات سورت.

نو له الله څخه ويره او نيک عمل کول د جنت لار ده،

که څه هم ته په يوه مانۍ کې اوسيږې.

د نفس د تهذيبولو لپاره د جسد سوځولو ته اړتيا نشته، الله تعالی فرمايلي دي: ﴿فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾﴾.

(نو ده د غونډۍ په ختلو کې هيڅ تکليف ونه ويست.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾﴾

او ته څه شي پوه کړې چې (ختل د) غونډۍ څه شی دی؟.

﴿فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾﴾.

خلاصول د څټ (ازادول د مريي) دي.

﴿أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾﴾.

او طعام ورکول دي په داسې ورځ کې چې د لوږې والا ده.

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾.

يتيم ته چې د خپلوۍ خاوند وي.

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾.

يا مسکين ته چې په خاورو ککړ وي.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾.

بيا دغه له هغو کسانو څخه وي چې ايمان يې راوړی وي او يو بل ته د صبر وصيت کوي او يو بل ته د مهربانۍ (او شفقت) کولو وصيت کوي.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ }.

دغه کسان د ښي اړخ والا دي) البلد سورت

نو که غواړې جنت وګټې باید غلامان ازاد کړې، مسکینانو ته خواړه ورکړې، نیک کارونه وکړې او خلکو ته په نیکۍ سره وصیت وکړې.

پدې سره ژغورل کیږې.

نه پدې چې د خلکو څخه ځان ګوښه کړې او پاتې عمر دې سوال وکړې!

۱۶ – اسلام ولې هندویزم ردوي؟

هندویزم نن ورځ نه یو مذهب دی، نه یوه عقیده او نه هم د عقیدې لور، بلکې د ویداس د فلسفې د پنډتانو تعلیمات، باطني تانترا او د بې شمیره رسومونو او رواجونو یوه ګډوله ده.

له همدې امله، هندویزم اوس یو واحد عبادتي سیستم نه دی، یا د تعریف شویو ځانګړتیاوو سره سم یو دودیز سیستم، یا یو ثابت مذهبي نصاب، یا یو مرکزي مذهبي جوړښت چې هندوان سره یوځای کړي، نن ورځ به تاسو داسې هیڅ شی ونه مومئ، تاسو په

حقيقت کې د زرګونو ټوټه ټوټه مذهبي خپلواکو ډلو په وړاندې قرار لري![49]

نو څنګه د الله - تعالی - عبادت په داسې ګډوډ شي سره کيدی شي لکه دا چې هيڅ دليل پرې نه وي نازل شوی؟

د افکارو دا ګډوډ مخلوط څنګه په ژوند کې د هدف په توګه ټاکل کيدلی شي؟

بيا وګورئ چې اوسني هندوان بوتان په خدايۍ سره نيسي او په هغې کې الله تصور کوي!

الله تعالی هغه کسان چې بوتان يې د هغه مجسمې او هغه ته د نږدې کيدلو وسيلې ګرځولې، کافران معرفي کوي، نو هغه پاک ذات فرمايلي دي: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ

49 هندوان: د دوی مذهبي عقيده او کړنې، جوليوس ج. ليبنر، ۸ مخ.

الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا
لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ}.

(خبردار شئ! خاص د الله لپاره خالص دین دی، او هغه کسان چې له هغه نه غیر یې دوستان (کارسازي) نیولي دي (وايي:) مونږ د دوی عبادت نه کوو مګر د دې لپاره چې دوی مونږ الله ته نژدې کړي، ښه نژدې کول، بېشکه الله به د دوی په مینځ کې په هغو خبرو کې فیصله کوي چې دوی په هغو کې اختلاف کوي، بېشکه الله هدایت نه کوي هغه چا ته چې هغه دروغجن، ډېر ناشکره وي) الزمر سورت ۳ آیت.

او هندوانو د دې بُتانو په نیولو سره د ویداس مخالفت وکړ لکه څنګه چې ما مخکې روښانه کړه، او دوی د

خپل فطرت څخه سرغړونه وکړه، ځکه چې دوی پوهیږي چې دوی الله تعالی لره په مجسمه کې تصور کولو باندې هیڅ فطري دلیل نه لري. {أَمَّن يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ}.

(بلکې هغه ذات چې اول ځلې مخلوق پیدا کوي، بیا به دغه (مخلوق) بیرته ژوندي کوي او هغه ذات چې تاسو ته له اسمان او ځمکې نه روزي درکوي، آیا له الله سره بل معبود شته ؟ ته (دوی ته) ووایه: تاسو خپل دلیل راوړئ، که تاسو رښتیني یئ). النمل سورت ٦٤ آیت.

او کله دوی لره دلیل شته!

او کله دوی لره دلیل شته!

د اوسني هندویزم ستونزه دا ده چې بت پرستي لویوي او د دین له ارکانونو څخه يې يو رکن ګرځوي.

لدې امله بوتان په هر ځای کې دي.

او معبود په بت کې ځای پر ځای کیږي.

په هندویزم کې د بوتانو، انځورونو او تابلوګانو زرګونه ډولونه شتون لري.

هندویزم د بوتانو، د انسانانو د مجسمو او انځورونو په دین بدل شوی دی.

همدارنګه اوسنی هندویزم د وحدة الوجود عقیده لري.

او اوسني هندویزم د عالم په ازلیت باور لري.

همدارنګه د طبقاتي ژوند لپاره بنسټ ږدي.

نن هندويزم وايي چې په انسانانو کې اله ځای پر ځای شوی دی: "اوتار" .

همدارنګه په بوتانو او مجسمو کې د بوتانو د ځای پر ځای کېدو عقيده لري - چې دوی ورته - "شاکتي" وايي.

اوسني هندويزم د روحونو په ليږد باور لري.

او زيږونونو په تکرار باور لري.

او په پنځو عناصرو باور لري او څه چې د هغې اړوند دي لکه: تعويذونه، بندونه، کودې او له الله پرته په بل چا پورې تړاو درلودل.

د دې ټولو له امله اسلام هندويزم ردوي، ځکه هغه د پيغمبرانو د تعليماتو مخالف دی او توحيد يې هېر کړی دی.

او اسلام هر هندو ته بلنه ورکوي چې الله ته د اسلام له لارې وروګرځي، ځکه د الله په وړاندې لدې پرته بله د خلاصونه - لار - نشته.

الله تعالی فرمايلي دي: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾.

(بېشکه (معتبر) دين د الله په نيز اسلام دی)، آل عمران سورت ۱۹ آيت.

او الله تعالی فرمايلي دي: ﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾.

(او څوك چې له اسلام نه غیر (بل) دین غواړي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په اخرت کې له تاوانیانو څخه دی). آل عمران سورت ۸۵ آیت.

او الله تعالی فرمایلي: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾.

(نن ورځ ما ستاسو لپاره ستاسو دین مکمل کړ او پر تاسو مې خپل نعمتونه تمام کړل او ما تاسو لپاره اسلام د دین په توګه خوښ کړ). المائدة سورت ۳ آیت.

نو نه خو د هندو لپاره خلاصی شته او نه د هیڅ انسان لپاره پرته لدې دین څخه... چې اسلام دی.

اسلام د ځمکې پر مخ له دینونو څخه یو دین نه دی، بلکې یوازینی توحیدی دین دی چې الله تعالی پرې ټول پیغمبران رالیږلي، ټول پیغمبران د توحید لوري ته د خلکو د بللو لپاره راغلي دي او نن ورځ له اسلام پرته پدې خالص توحید باندې بل کوم دین پاتې ندي، پداسې حال کې چې پاتې نور دینونه له شرک څخه خپله برخه لري لږه او یا ډیره.

اسلام له هر څه پرته یوازې د یو الله عبادت دی، د هغه د احکامو اطاعت او د هغه له ممانعتونو څخه ډډه کول او د هغه په حدودو ودریدل، او په هر هغه څه باور کول دي چې خبر یې پرې ورکړی له هغه څه نه چې شوي دي او یا به کیږي، او له ټولو بوتانو، انځورونو او تابلوګانو څخه ډډه کول دي.

الله پاک فرمایلي دي: {سُبۡحَانَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلۡعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ}.

(ستا رب لره پاکي ده چې د عزت (او غلبې) مالك دی، له هغو خبرو نه چې دوی (مشرکان) يې بيانوي) الصافات سورت: ۱۸۰ آيت.

پاک دی الله له هغه څه نه چې هندوان يې پرې يادوي، چې هغه په بتانو کې ځای پر ځای شوی دی.

{وَسَلَٰمٌ عَلَى ٱلۡمُرۡسَلِينَ}.

(او سلام دې وي په رسولانو باندې) الصافات سورت: ۱۸۱ آيت.

سلام دي وي په هغو رسولانو باندې چې خلکو ته الله ورپيژني، او هغه له هر ډول نقصان او عيب څخه پاک ګڼي.

۱۷ – ولې په هر هندو فرض دي چې اسلام راوړي؟

سربیره پر دې اسلام هغه دین دی چې الله تعالی د خپلو بندګانو لپاره خوښ کړی او دا هغه الهي قانون دی چې الله تعالی له دې پرته بل نه مني، د دې تر څنګه د هندوانو کتابونه چې کیدی شي په هغو کې څه ناڅه د نبوتونو پاتې شوني هم وي، د اسلام او د اسلام د پیغمبر محمد - صلی الله علیه وسلم - د ظهور په اړه یې ډېر ښه خبرونه هم رانقل کړي دي، او دا هندو اړ باسي چې اسلام ومني او د الله پر وړاندې د قیامت په ورځ د خلاصون په لارې موندلو کې هیڅ ډول تردد ونه کړي.

او زه به د هندوانو له مقدسو کتابونو څخه يو څو زيرې ذکر کړم چې د اسلام په اړه يې ورکړې دي.

خو مخکې له دې چې د هندوانو له کتابونو څخه زيرې ذکر کړم، خوښ ګڼم د هندوانو د قوانينو د حالت يادونه وکړم او دا چې څرنګه هندو ځان سوځوي، تر څو پاک شي.

او څنګه هندوان غير طبيعي تصوفي دودونه ترسره کوي.

(د دوی) حالات له اهل کتابو نه لرې نه دي، په اهل کتابو په تېره بيا يهودانو هم په پاکوالي او خوراک کې سخت بنديزونه وو او د شرعي احکامو لپاره يې ځانګړې قيودات درلودل چې د هغوی د ظلم، تيرې، او فساد له امله پرې لګول شوي وو.

الله تعالی په قران کريم کې فرمايلي دي: ﴿فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ ﴿١٦٠﴾.

(نو د يهوديان شويو خلکو د ظلم کولو په سبب مونږ پر هغوی باندې هغه پاکيزه ثيزونه حرام کړل، چې د دوی لپاره (مخکې) حلال ګرځول شوي وو او په سبب د منع کولو د دوی ډېرو (خلقو) لره د الله له لارې نه). النساء سورت.

ستا لپاره دا بسنه کوي چې د تورات په ليويتيکس کتاب کې د يهودی ښځې اړوند د حيض احکام ولولې، تورات وايي:

په هر هغه ځه چې (ښځه) د حيض پر مهال ځملي هغه نجس دی، او په هر ځه چې کيني هغه ناپاک دی، او هر ځوک چې د هغې بسترې ته لاس ورورې بايد خپلې جامې ومنځي، په اوبو غسل وکړي، او تر بيګا به ناپاک وي، او په هر شي چې هغه کيني او بيا ځوک لاس ورورې نو خپلې جامې به ومنځي او په اوبو سره به حمام کوي، او تر بيګا به ناپاک وي، او که چيرته هغه په يو فرش او يا کالي ناسته وي بيا د دې فرش سره د سړي تماس وشي نو تر بيګا به ناپاکه وي، او که چيرته ورسره سړی د حيض په حالت کې يو ځای شو نو د اوو ورځو لپاره به ناپاک وي، او - پدې موده کې - چې هغه په هر فرش (بسترې) باندې کيني هغه ناپاک ګرځي.

دا سخت حکمونه د بني اسرائيلو د سختۍ او د زړونو د سختوالي له امله وو.

الله دوی ته په تورات کې خبر ورکړی دي چې هغه به -دوی ته- يو پيغمبر راليږي چې دا ټول قيودات به له دوی څخه پورته کړي.

تورات مونږ ته خبر راکوي چې يعقوب - عليه السلام - د مړينې پر مهال خپل دولس زامن راغونډ کړل او هغوی ته يې نصيحت پيل کړ، په تورات کې د يعقوب عليه السلام په مشهور وصيت کې راغلي دي:

او يعقوب خپل اولادونه راوبلل او ويې ويل: راټول شئ تر څو د هغه څه په اړه خبر درکړم چې په وروستيو ورځو کې تاسې ته درورسيږي، راټول شئ او

واورئ اې د یعقوب اولادې، او ستاسو پلار اسرئیل ته غوږ ونیسئ.

...

بیا یې یهوذا ته وویل، او یهوذا د پیغمبرانو هر یو: داود، سلیمان او مسیح علیهم الصلاة والسلام. نیکه دی:

ورته یې وویل:

تر هغه پورې به د نبوت لړی په یهوذا کې وي او مشرع (پیغمبر) به د هغه له نسل څخه وي تر څو چې شیلون (واکمن) راشي؛ هغه څوک چې ولسونه ورته غاړه ږدي.[50]

دا متن د اهل کتابو په منځ کې پرته له کوم اختلاف څخه یو لوی او خورا مهم زیری دی!

---

50 ٦٢] د پیدایښت سفر، : ٤٩ فصل، شمیره: ١–٢ او ١٠.

د هغه چا په اړه زيری دی چې راځي به او نبوت به هغه ته انتقاليږي او واکمني او شريعت به هغه ته ليږدول کيږي.

تر هغه به د واکمنۍ امسا د يهوذا سره وي: قضيب هغې لختې يا امسا ته ويل کيږي چې د شخص پر واکمنۍ دلالت کوي، معنا يې دا ده چې د يهوذا په نسل کې به انبياء او حاکمان وي.

تر څو چې شيلون راشي، او هغه ته به د خلکو غاړه کېښودل وي.

نو شيلون څوک دی، د چا په اړه چې يعقوب - عليه السلام - وړاندوينه کړې وه چې خلک به يې تابع وي؟

مخکې له دې چې دې پوښتنې ته ځواب ووایو باید پوه شو چې د بني اسرائیلو وروستنی پیغمبر مسیح علیه السلام دی، او هغه د یهوذا له اولادې څخه و.

بیا په ناڅاپه ډول په بنی اسرائیلو کې د پیغمبرانو سلسله ودریده.

نو د یعقوب علیه السلام د خبرداري له مخې فرض کیږي چې باید قدرت، نبوت او شریعت بل چاته انتقال شي؛ هغه چاته چې د یهوذا له اولادې څخه نه وي، وروسته لدې چې پیغمبري په بني اسرائیلو کې ودریده، آیا همداسې نده؟

نو ښکاره ده چې دا شخص مسیح ندی، ځکه چې مسیح - علیه السلام - د یهوذا له نسل څخه و!

او د دې سرې امت به د يهوذا ځمکه تر لاسه کړي لکه څرنګه چې يعقوب -عليه السلام - وړاندوينه کړې وه چې " تر هغه پورې به د نبوت لړۍ په يهوذا کې وي او مشرع (پيغمبر) به د هغه له نسل څخه وي تر څو چې شيلون راشي؛ هغه څوک چې ولسونه به ورته غاړه ږدي. او ژر دی چې د دې راتلونکي پيغمبر امت به واک په لاس کې واخلي... فلسطين به ونيسي، او امت ته به يې لويې امپراطورې تسليم شي!

عمر بن الخطاب رضي الله عنه د خپل خلافت په وخت کې د يهودا خاوره ترلاسه کړه او لبنان، عراق او فارس د اسلام منګولو ته وسپارل شول.

دا حقيقت لرليد يا مناقشې ته اړتيا نلري!

نو تاريخ مورږ ته وايي چې د يعقوب - عليه السلام - د زامنو په اړه د يعقوب په وصيت كې ياد شوى نبوت محقق شوى دى او له محمد - صلى الله عليه وسلم - پرته په بل پيغمبر باندې نه دى تطبيق شوى او په جزئياتو كې له -محمد صلى الله عليه وسلم - پرته بل قوم ته نه دى رسيدلى!

مګر د شيلون كلمه څه معنا لري؟

شيلون معنى: آرام وركوونكى او يا د قيوداتو - Rest-giver- لري كوونكى دا هغه معنا ده چې ډيرى د كتابيانو څېړنيزو ليكنو سايټونو يې به اړه ليكني كړې دي.[51]

---

[51] https://www.christiancourier.com/articles/1101-who-is-the-mysterious-shiloh Rest-giver or peace-bringer.

يعقوب عليه السلام دوی ته د هغه کس زيری ورکوي چې له دوی نه درانه بارونه او هغه بنديزونه چې پر دوی باندې اېښودل شوي دي لرې کوي.

اوس راځئ چې د الله تعالى قول ولولو: {الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ}.

(هغه کسان چې د أُمي رسول (او) نبي پيروي کوي هغه چې دوی يې له خپل ځان سره په تورات او انجيل

http://www.abideinchrist.com/messages/gen49v8.html Shiloh is the man of .rest, the giver of rest or rest-bringer

کې ليکلی مومي، دوی ته د نيکۍ حکم کوي او دوی له بدۍ نه منع کوي او دوی ته پاکيزه څيزونه حلالوي او په دوی باندې خبيث څيزونه حراموي او له دوی نه د دوی درانه بارونه لرې کوي او هغه قيدونه هم چې پر دوی وو). الأعراف سورت ﴿١٥٧﴾ آيت.

﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾:

(اسلام بخښونکی او آسانه شريعت راغی چې ټول بارونه او بنديزونه يې لرې کړل).

اوس راځئ چې د هندوانو کتابونو ته انتقال شو.[52]

[52] وړاندې لدې چې د هندويزم زيرې بيان کړو؛ د يعقوب – عليه السلام – په زيرې کې د هغه زامنو ته مې په تفصيل سره بيان کړل، ځکه چې دا د اسلام ښخه بهر د اسلام د اعتبار خپلواک ثبوت دی.

او هندويزم يوه بله تګلاره ده لکه څرنګه مې چې يادونه وکړه، په سختو دوديزو مراسمو ډکه ده چې له ګناهونو څخه د پاکولو لپاره شهوت سوځوي.

له بله اړخه ګورو چې د هندوانو کتابونه په يو لوی نبي سره زيری ورکوي؛ هغه څوک چې له دوی څخه د دوی پيتې سپکوي او دوی له ګناه څخه پاکوي.

د هندوانو کتابونه وايي: "کالکي په دولسم قمري د مادهو په مياشت کې زيږيدلی دی"[53]

کالکي معنا: د ګناهونو پاکوونکی.

او د مادهو مياشت: د پسرلي مياشت ده چې خلک يې خوښوي.

[53] ٦٥] کلکی پران، ادهيای: ٢، شلوک: ١٥.

راتلونکی پیغمبر چې دوی به له ګناهونو څخه پاکوي د پسرلي میاشتې په دولسمه نېټه زیږیږي.

او محمد - صلی الله علیه وسلم - د ربیع الاول د میاشتې په دولسمه نېټه زیږیدلی، لکه څرنګه چې د مسلمانانو جمهورو علماوو ته معلومه ده.

او د پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - د زیږیدو د ځای په اړه، نو د هندوانو په کتابونو کې داسې راغلي دي: کالکي به د شمبهل په کلي کې پیدا کیږي، د بیت الله د ساتونکو سره، د داسې یو سړي په کور کې چې هغه به وشنویاش نومیږي.[54]

او د شهمبل له کلي څخه مراد: د امن ښار دی.

[54] ٦٧] کالکی پران، ادهیای: ۲، شلوک: ٤.

او د امن ښار هغه مکه ده. ﴿وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّ ٱجۡعَلۡ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنٗا﴾.

(او کله چې ابراهیم وویل: ای زما ربه! دا (ځای) امن ناکه ښار جوړ کړه). البقرة سورت ﴿١٢٦﴾ آیت.

او نبي - صلی الله علیه وسلم - په مکه کې زیږیدلی دی.

او دا وینا چې "د شنویاش په نوم د یو سړي په کور **کې**" نو شنویاش معنا ده: عبد الله،

او د دې راتلونکي پیغمبر مور هغې ته سومتي ویل کیږي: **"کالکي به د شنویاش په کور کې د هغه له میرمنې پیدا کیږي چې نوم یې سومتي دی"** [55]

55 کالکی پران، ادهیای: ۲، شلوک: ۱۱.

او سومتي له امن څخه اخیستل شوی .... چې معنا یې ده : آمنه

او دا ښکاره خبره ده چې د محمد بن عبد الله – صلی الله علیه وسلم – د مور نوم آمنه ده.

د هندویزم له مخې، کالکي به له خپل کلي شمبل څخه راوځي، له شیطان سره به جګړه کوي، او تیارې، فساد او ظلم به له منځه وړي، او بیا به په وروستیو ورځو کې بیرته ورستون شي، او له هغې وروسته به یې الله اسمان ته پورته کړي.

او هر مسلمان پدې حقیقت پوهیږي، چې نبي؛ محمد بن عبد الله؛ صلی الله علیه وسلم مکه د مدینې په لور پرېښوده، په خلکو کې یې توحید خپور کړ، بیا له

مرګ ثخه یو څو کلونه مخکې فتحه کوونکی مکې ته راستون شو،

او هندويزم دې پیغمبر ته ځینې اضافي صفتونه ذکر کړي دي چې مونږ ورسره موافق نه یو، لکه کالکي چې د هغوی په اند هغه چاته ویل کیږي چې الله پکې منحل شوی وي - لکه د دوی عادت - چې دی، ډیر پورته اولوړ دی الله تعالی د دوی لدې باور څخه، او لدې وړاندې مو په تفصیلي توګه پر دې تور باندې د ویدا له کتابونو څخه رد وکړ.

نو الله تعالی په خپلو بندګانو کې نه ځای پر ځای کیږي او نه یې اسمانونه او ځمکه هغه نشي راګیرولی.

خو یوه ځانګړنه چې ما د دې پیغمبر په اړه د دوی په کتابونو کې ولیده او زه یې په فکر کې کړم؛ دا وه چې

هغه به په سپین آس سپور وي، او رسول الله صلی الله علیه وسلم یو سپین آس درلود چې المرتجز نومیده[56].

د هندوانو مجسمې د راتلونکي پیغمبر کالکي انځور داسې انځوروي چې په سپین آس سپور و او توره یې په اوږه پورته کړې وه، او د کالکي ټول انځورونه او مجسمې چې په هندویزم کې ولیدې په دې بڼه انځور شوې وې.

هغه یو مجاهد پیغمبر دی او دا د محمد بن عبدالله - صلی الله علیه وسلم- صفت دی، ځکه چې هغه په توره جنګیدلی او د الله - تعالی - له دښمنانو سره یې جنګ کړی دی.

[56] حاکم په المستدرک کې روایت کړی او ویلي یې دي: د دې حدیث اسناد صحیح دی.

همدارنګه د راتلونکي پیغمبر کالکي له ځانګړنو څخه د دوی په کتابونو دا دي چې هغه له غیبو خبر ورکوي، او هغه به د خپل قوم له غوره خلکو څخه وي، لرې خبرې کوونکی به وي، سخي به وي، قوي جوړښت به لري او د یو چا په نیکۍ به اقرار کوي.

"**خو له ځانګړو صفاتو څخه به یې دا وي چې: کالکي به د خپلو څلورو یارانو په مرسته شیطان هلاکوي**".[57]

او یو مسلمان چې کله دا متن لولي نو ذهن ته یې پرته له : أبوبکر صدیق، عمر بن الخطاب، عثمان بن عفان او علي بن أبی طالب- رضي الله عنهم - څخه پرته بل څوک نه راځي.

---

[57] کالکی پران، ادهیای: ۲، شلوک: ۵.

نو دا د پیغمبر صلی الله علیه وسلم تر ټولو نږدې ملګري دي، او همدوی وو چې د دعوت له پیل څخه يې د ده ملاتړ وکړ، او همدوی ورڅخه وروسته خلیفه ګان وو.

نبي - صلی الله علیه وسلم - له صحابه کرامو څخه څلور سوچه ځانګړي ملګري درلودل چې ورته نږدې وو، او په واقعي توګه يې ورڅخه د دعوت په لار کې ملاتړ وکړ.

دوی هغه کسان وو چې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم له وفات څخه وروسته يې په ترتیب سره د مسلمانانو خلافت رهبري کړ.

1- ابو بكر الصديق.

2- عمر بن الخطاب.

3- عثمان بن عفان.

4- علي بن ابي طالب.

او د علي بن ابی طالب رضي الله عنه په وژلو سره راشده خلافت پای ته ورسید.

او د کالکي له نبنانو څخه دا هم دي چې په جنګونو کې به یې د مرستې لپاره پرښتې له آسمان څخه راکوزیږې.

دا د رسول الله - صلى الله علیه وسلم - په زمانه کې د اسلامي جهاد له ځانګړنو څخه یوه ځانګړنه وه، لکه څرنګه چې د هغه - صلى الله علیه وسلم - په غزاګانو کې پرښتې له آسمانه رانښکته شوې، الله تعالی

فرمايلي دي: {إِذۡ تَسۡتَغِيثُونَ رَبَّكُمۡ فَٱسۡتَجَابَ لَكُمۡ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلۡفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُرۡدِفِينَ}.

(کله چې تاسو له خپل رب نه مرسته وغوښته، نو هغه ستاسو دعا قبوله کړه چې بېشکه زه ستاسو مرسته کوونکی يم په زرو ملايکو سره، چې په يو بل پسې به راتلونکي وي) الأنفال سورت ۹ آيت.

او د هندوانو په کتابونو کې -راغلي چې - کالکي به غره ته ځي چې له ستر پاچا "براش رام" څخه زده کړې وکړي او بيا د شمال لور ته مخه کړي او بيا بېرته خپل کلي ته راستون شي مخکې لدې چې الله يې آسمان ته پورته کړي.[58]

[58] کالکي پران، ادهای ۳، شلوک ۱–۵.

او د هندوانو په وینا براش رام یو لوی پاچا دی چې کافرانو ته عذاب ورکوي، او هغه د مسلمانانو په اند جبرائیل دی.

او په ریښتیا هم چې رسول الله - صلی الله علیه وسلم - مخکې د حرا غره ته تللی و او جبرائیل علیه السلام پر هغه نازل سو، بیا رسول الله - صلی الله علیه وسلم - شمال لوري ته روان سو او مدینې ته یې هجرت وکړ. او بیا د خپل مرګ څخه لږ کلونه مخکې مکې ته فاتح راوګرځید.

او کالکي د هندوانو په کتابونو کې وروستی پیغمبر دی.[59]

[59] بهګوت پران، اسکند: ۱، ادهیای: ۳، شلوک: ۲۵.

او ښکاره ده چې پيغمبر **محمد** - صلى الله عليه وسلم - د پيغمبرانو او رسولانو وروستی دی. ﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾.

(محمد (ﷺ) ستاسو په سړيو کې د هيچا پلار نه دی او ليکن د الله رسول دی او د نبيانو (د لړۍ) ختمونکی دی او الله په هر شي ښه عالم دی) الأحزاب سورت ٤٠ آيت.

د راتلونکي پيغمبر تفصيل د هندوانو په کتابونو کې داسې ذکر شوی دی چې: "**د ډيرې ثنا خاوند ... نراشنس**".

نو د نراشنس معنا ده: د ډيرې ثنا خاوند.

يعني محمد او احمد

او دوارہ نومونه د رسول الله - صلى الله عليه وسلم - دی، هغه محمد او احمد دی.

د نراشنس له صفتونو څخه دا دي چې «د هغه سپرلۍ به اوښ وي، او دولس مېرمنې به ولري، او هغه په خپلې سپرلۍ سره اسمان ته ورسيږي او بيا به راښکته کيږي» [۷٤]

دا صفتونه د محمد - صلى الله عليه وسلم - څخه پرته په بل چا نه تطبقيږي.

دا چې د هغه سپرلۍ به اوښ وي؛ دا د هغه - صلى الله عليه وسلم - له حالت څخه معلوميږي، او په مناسبت سره دې کې يوه مهمه اشاره ده، سره لدې چې

د هندوانو په کتابونو کې دا خبره راغلې ده چې هغه به د پيغمبرانو وروستی وي. خو هغه به د موټرو او الوتکو څخه وړاندې ليږل کيږي.

او پدې کې يو بل څه ته اشاره هم شته چې دا راتلونکی پيغمبر به د براهمه هندوانو څخه نه وي ځکه چې دوی اوښان حراموي.

او دا چې هغه دولس ميرمنې لري، نو دا د محمد – صلی الله عليه وسلم – له سيرت څخه معلومه ده.

او دا چې هغه به خپله سپرلۍ تر آسمانه رسوي او بيا به راښکته کيږي، نو دا د اسراء او معراج د سفر حالت دی چې هر مسلمان پرې باور لري، کله چې رسول الله – صلی الله عليه وسلم – آسمان ته وخوت.

په همدې څپرکي کې، د هندوانو کتابونه د نراچنس د هجرت په اړه خبرې کوي او د هغه ښه ستاينه کوي، نو وايي: "**اې خلکو، د نراچنس درناوی وکړئ، زه هغه مهاجر امن ټينګوونکی په ياد لرم**."[60]

هغه مهاجر: د پيغمبر -صلى الله عليه وسلم ـ په سيرت کې ترټولو لويه پيښه د پيغمبر صلى الله عليه وسلم هجرت دی چې له مکې څخه يې مدينې ته د خلکو تر منځ د امن او توحيد خپرولو په موخه کړی دی.

او په وريسې منترا کې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم د جهاد په اړه وينا کوي، نو وايي" **د ثنا ويونکو سره ثنا**

[60] اتهر ويد، کند: ۲۰، سوکت: ۱۲۷، منترا: ۱.

ویونکی چې جنګونو ته وځي او خلکو ته امن ورکوي."[61]

هغه مجاهد پیغمبر دی چې د الله په لاره کې په جهاد کولو سره د خلکو په منځ کې امنیت خپروي.

او د هغوی په کتابونو کې داسې لسګونه نور دلایل شته چې په اسلام، د اسلام په پیغمبر، د هغه په سیرت، د هغه په دعوت او په مکه مکرمه زیری ورکوي.

ښايي ځینې هندوان له دې نصوصو سره اختلاف ولري او ښايي انکار وکړي چې په ښکاره ډول يې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته اشاره کړې ده، خو دا هغه خبرې دي چې هندو څېړونکی پرې باید له

---

[61] اتهر وید، کاند: ۲۰، سکوټ: ۱۲۷، منترا: ٥ او وروسته.

حق څخه ډېر ځان مشغول نه کړي، دا زيري په اصل کې يوازې د ډاډګېرنې لپاره دي نه لدې څخه زيات، لدې امله د زېرو په يادولو کې خبره نه اوږدوم، ځکه چې زيات او بيلابيل ډولونه دي. ځکه چې د اسلام په صحت تر ټولو ستر ثبوت په خپله د اسلام رسالت، توحيد ته بلنه، فطري غوښتنه، او د ځمکې پر مخ د بل هر دين خالي کيدل لدې څخه چې د انسان غوښتنې دې په بشپړه توګه پوره کړي، تر څو د انسان په هدف او تګ ځای پوه شي.

په ځمکه کې له شکمنو بت پرستيو، شرکياتو او الحاد پرته بل څه پاتې نه شول، او په خالص توحيد، او د الله په پاکوالي پرته له اسلام څخه نور څوک پاتې نه شول.

{قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾}.

[(اې نبي!) ته (دوی ته) ووایه: شان دا دی چې الله یو دی.

﴿اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢﴾.

هم دا الله بې نیاز (بې حاجته) دی.

﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣﴾.

نه يې (څوك) زیږولي دي او نه دی (له چا) زیږول شوی دی.

﴿وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝٤﴾.

او د ده هيڅوك سيال (او) برابر نشته] د الاخلاص سورت.

۱۸ – اسلام څه شی دی؟

ج: اسلام: الله پاک ته تسليمېدل، سر ټيټول او غاړه ايښودلو ته اسلام وايي.

الله پاک فرمايلي دي: {وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا}.

(او د دين په لحاظ له هغه کس نه څوك زيات ښه دی، چې خپل مخ يې الله ته تابع کړ او هغه نيکي کوونکی و او د ابراهيم د ملت تابع شو، چې يواځې په حق پسې تلونکی و، او الله ابراهيم لره خليل نيولی دی). النساء سورت: ﴿۱۲۵﴾ آيت.

او د أسلم وجهه لله معنا : یعني الله ته تسلیم شو، او غاړه یې ورته کېښوده؛ هغه لوړ اومقدس ذات ته، نو دا – انسان– په دین کې تر ټولو ډیر غوره دی.

او الله تعالی فرمایلي دي: {فَإِلَـٰهُكُمْ إِلَـٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ}.

(نو ستاسو حق معبود یو معبود دی، نو تاسو خاص هغه ته غاړه کېږدئ او عاجزي کوونکو ته زیری ورکړه) الحج سورت ﴿٣٤﴾ آیت.

او د: فله أسلموا معنا دا ده چې د هغه حکم او پریکړو ته تسلیم شئ.

نو دا آیتونه پدې دلالت کوي چې د اسلام معنا؛ الله تعالی ته مطلق غاړه ایښودل او د هغه پیروي کول، او د

هغه د شريعت او منهج قبلول او پرې خوشحاليدل دي، او همدا د اسلام ګوهر او حقيقت دی.

نو اسلام؛ الله تعالی ته د هغه په پريکړو او شريعت ته غاړه ايښودل دي.

اسلام ټول بشريت ته د الله تعالی دين دی، الله تعالی فرمايي: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾.

(بېشکه (معتبر) دين د الله په نيز اسلام دی) آل عمران سورت ۱۹ آيت.

نو اسلام هغه دين دی چې الله تعالی له هغه پرته نور دينونه نه مني. ﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾.

(او څوك چې له اسلام نه غیر (بل) دین غواړي، نو هیڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی). آل عمران سورت ۸۵ آیت.

اسلام هغه دین دی چې الله تعالی پرې ټول انبیاء او رسولان رالیږلي دي، د انبیاوو دین یو دی او هغه د اسلام دی او ټول انبیاء - علیهم السلام - په توحید سره راغلي دي، که څه هم د هغوی شریعتونه سره توپیر لري.

الله تعالی فرمایلي: {وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ}.

(او مونږ له تا نه مخکې هيڅ رسول نه دی ليږلی مګر چې هغه ته به مونږ(دا) وحې کوله چې بېشکه شان دا دی چې له ما نه پرته بل هيڅ حق معبود نشته، نو تاسو زما عبادت کوئ). الأنبياء سورت ۲۵ آيت.

او پرته له اسلام څخه پدې توحيد نور دينونه پاتې نه شول.

اسلام نن ورځ په ځمکه کې يوازينی توحيدي دين دی.

په داسې حال کې چې ټول هغه کسان چې د نورو دينونو څخه پيروي کوي په شرک کې ونډه لري هغه که زياته وي يا لږه، ځکه د انبياوو له وفات وروسته او وروسته له هغه چې خلک يې په توحيد پرېښودل، خلکو د وخت په تېرېدو سره شرکي عملونه وکړل او

نن ورځ هیڅ دین په خالص توحید پاتې ندی پرته له اسلام څخه، هغه اسلام چې پیغمبرانو علیهم السلام پرې راتګ کړي وو.

نو د اسلام د سموالي تر ټولو لوی ثبوت چې یو هندو باید ورته پاملرنه وکړي د دې دین خالص توحیدي پیغام دی.

١٩ – آيا په اسلام کې هغو پوښتنو ته ځواب شته چې ذهنونه يې په ځواب کې حيران پاتې دي چې: موږ له کوم ځايه راغلي يو؟ موږ ولې دلته په دې نړۍ کې يو؟ او بر خليک مو چيرته ته دى؟

ځواب: اسلام دې ټولو پوښتنو ته د قرانکريم په يوه آيت کې ځواب ورکړى، زموږ پاک رب -سبحانه و تعلى- فرمايلي دي: {وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ}.

(او په ما څه شوي دي (څه مانع دى) چې زه به د هغه ذات عبادت نه کوم چې زه يې پيدا کړى يم او

خاص هغه ته به تاسو بېرته بيول کېږئ) يس سورت ۲۲ آيت.

له کوم ځايه راغلی يې؟ الله پيدا کړی يم، ﴿الَّذِي فَطَرَنِي﴾.

هغه ذات چې زه يې پيدا کړی يم.

او زه چېرته تلونکی يم؟ ژر دی چې د الله لوري ته به لاړ شم تر څو راسره زما په کړنو حساب وکړي.

زه ولې دې نړۍ ته راغلی يم؟ د الله - تعالی - د عبادت لپاره او د دې لپاره چې وازمايل شم.

زه ولې د الله عبادت کوم؟ طبيعي خبره ده چې زه د هغه الله عبادت کوم چې زه يې پيدا کړم، ځکه چې د بنده او د هغه د رب تر منځ د اړيکو طبيعت همدا

دی... چې بنده د خپل رب او خپل خالق عبادت وکړي ﴿وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾.

(او زه ولې د هغه ذات عبادت ونه کړم چې زه يې پيدا کړی يم).

يو آيت د دريو خورا مهمو پوښتنو ځوابونه راټول کړي دي چې انسان ورته حيرانيږي. ﴿وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾.

(او په ما څه شوي دي (څه مانع دی) چې زه به د هغه ذات عبادت نه کوم چې زه يې پيدا کړی يم او خاص هغه ته به تاسو بېرته بېول کېږئ) يس سورت ۲۲ آيت.

۲۰- ته څنګه پوه شوې چې محمد ﷺ د الله لخوا رسول دی؟

ځواب: د اعجازي دلیلونو زیاتوالی د معنوي تواتر او بشپړ یقین ښرګندونه کوي.

ارسطو د خپلو اثارو د مجموعې له مخې فیلسوف دی، پداسې حال کې چې نه یې یوه جمله ویلې او نه یې کوم فلسفي تحلیل تر سره کړی دی.

او هیپوکریتس (ابقراط) په خپلو طبي پروژو سره یو ډاکټر دی پداسې حال کې چې هیڅ کوم جراحي عملیات یې ندی کړی.

همدا رنګه د محمد - صلی الله علیه وسلم - ښخه د زیاتو اعجازي دلیلونو رانقلیدل د معنوي تواتر او بشپړ یقین په معنا دی چې هغه پیغمبر دی.

نو کله چې ته د هغه - صلی الله علیه وسلم - ژوند لیک (سیرت) ته وګورې هغه به یو ریښتونی انسان وموميې، پداسې حال کې چې د سرسختو دښمنانو په اقرار سره هغه په ریښتینولۍ مشهور و او په هغه باندې د دروغو او بې لاریتوب کوم تور نه و لږیدلی، بیا هغه له غیبو ښخه خبر ورکاوه نو همغسې به پیښېدل لکه څرنګه یې چې خبر ورکاوه، بیا دا هغه پیغمبر دی چې نورو پیغمبرانو پرې زیری ورکړی و او د هندوانو مقدسو کتابونو یې هم په راتګ سلګونه کاله د هغه له راتګ ښخه مخکې زیری ورکړی و، نو دا

ټول دلیلونه د هغه د رسالت ریښتینولي د معنوي تواتر او بشپړ یقین درجې ته رسوي.

بیا د هغه ترټولو لوی آیت په اړه څه وایئ، چې قرآن کریم پرې راټک کړی؟

هغه قرآن چې الله پرې د فصاحت خاوندان ننګولي، چې د هغه په څېر یو بل - قرآن - راوړئ او یا یې د سورت په څېر یو بل سورت روارړئ، نو دا یې ونه کړای شول.

{أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ} ﴿٣٨﴾.

سورة یونس.

(آیا دوی وايي چې ده دا له ځانه جوړ کړي دي، ته (دوی ته) ووایه: نو تاسو یو وړوکی سورت د ده په مثل راوړئ او له الله نه پرته چې څوك کولی شئ راوبلئ، که چیرې تاسو رښتیني یئ).

او الله تعالی په قرآن کریم فرمایلي دي: ﴿وَإِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّمَّا نَزَّلۡنَا عَلَىٰ عَبۡدِنَا فَأۡتُواْ بِسُورَةٖ مِّن مِّثۡلِهِۦ وَٱدۡعُواْ شُهَدَآءَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٢٣﴾.

(او که تاسو د هغه (قرآن) په هکله په کوم شك کې یئ چې مونږ پر خپل بنده نازل کړی دی، نو د ده غوندې یو وړوکی سورت راوړئ، او له الله نه پرته خپل مددګاران راوغواړئ، که تاسو رښتوني یئ.

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾}.

نو که تاسو (دا کار) ونه کړ او کله به يې هم ونه کړی شئ، نو له هغه اور نه ځان وساتئ چې خشاك يې انسانان او کاڼي دي، د کافرانو لپاره تيار کړی شوی دی) البقرة سورت د لوی خبښتن دې وينا ته پام وکړه:

{لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا.

تاسو(دا کار) ونه کړ او کله به يې هم ونه کړی شئ. البقرة سورت ٢٤ آيت.

نه يې دا کار وکړ، او نه پرې وتوانيدل.

او په دوامداره توګه قرانکريم د مشرکانو اديان او د فصاحت خاوندان وننګول، بيا هم په دې ټولو کې

دوی د – قرآن کریم – د مخالفت کولو په اړه زړه نازړه او بزدله شول او له بیلګې راوړلو یې ناتوانه شول.

دکتور عبدالله دراز – رحمه الله – وایي: آیا رسول الله – صلی الله علیه وسلم – پدې ننګونې سره نه ډاریده چې دا به د دوی ادبي ملاتړ راوپاروي؟.

نو په وړاندې به یې د مبارزې لپاره راوپارېږي پداسې حال کې چې محتاط به وي، او هغه به بیا څه وکړي که چیرته د دوی د ادیبانو یوه ډله د داسې یوې وینا په راویستلو هوکړه وکړي چې په ځینو برخو کې د دې وینا په څېر وي.

بیا که د هغه نفس هغه دې ته اړباسي چې د خپل وخت په خلکو دا حکم صادر کړي، نو په راتلونکو نسلونو به یې څنګه صادر کړي؟

دا له خطره ډکه هڅه ده، چې که څوک د خپل ځان په قدر پوه شي نو اقدام به پرې ونه کړي مګر پداسې حال کې چې لاسونه یې له قضایي تصرفونو، او اسماني خبرونو ډک وي، (یعنې الهي ملاتړ ولري) او بیا یې همداسې د نړۍ د ننداړو منځ ته وروغورځوي، نو دا به قاطع قضاوت وي، او هر څوک یې چې مخالفت وکړي نو د ښکاره بې وسۍ او بې شرمه ناکامۍ سره به تول عمر مخ شي."[62].

---

[62] النبأ العظيم، ډاکټر. عبدالله دراز – رحمه الله – ٤٤–٤٥ مخونه.

دغو مشركانو وليدل چې د رسول الله - صلى الله عليه وسلم - سره د جګړې لپاره د لښکرو راغونډول او د ګوندونو جوړول د قرآن له مخالفت او د ننګونې له منلو څخه ډېر آسان کار دی، نو دا د دوی ستره هڅه وه.

{وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ}.

(او کافران شوي کسان وايي : تاسو دغه قرآن ته غوږ مه ږدئ او په (تلاوت د) ده کې شور ماشور اچوئ، ښايي چې تاسو غالبه شئ). فصلت سورت ٢٦ آيت.

نو نه عربو او نه هم نورو هغه قومونو چې دا ننګونه ورته رسيدلې وه داسې څه راوړل چې ملحدان پرې هوسا شي او نورو ته پرې هوساينه ورکړي.

الوسي – رحمه الله – فرمايي: **"تر نن ورځې پورې نه چا په شوندو خبرې وکړې او نه يې کوم صفت او موصوف بيان کړ".**

جبير بن مطعم چې لا يې اسلام نه و قبول کړی، وايي: ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه واورېدل چې الطور – سورت – يې په ماښام کې تلاوت کاوه او کله چې دې آيت ته ورسېد: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾﴾.

(آيا دوی بې له څه شي پيدا کړی شوي دي، يا هم دوی، پخپله پيدا کوونکي دي؟

﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَل لَّا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾﴾.

ايا دوی آسمانونه او ځمکه پيدا کړي دي؟ بلکې دوی يقين نه کوي.

أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾ }

ايا له دوی سره ستا د رب خزانې دي، يا هم دوی واکداران دي). الطور سورت.

هغه وويل: نږدې وه چې زړه مې والوځي.[63]

نو په قرانکريم کې داسې حيرانونکي رازونه دي چې د انسان روح ته رسيږي.

نو فکر وکړه چې د مشرکانو ښځې ثنګه د ابوبکر د کور خواوشاته په جم او جوش سره راغونډېدلې کله به چې هغه قرآن تلاوت کاوه، د زياتې ليوالتيا او

[63] ۷۹] صحيح البخاري، : ٤٨٥٤ شمېره حديث.

اغیزې له امله چې پرې یې درلوده، تر دې چې پدې کار د قریشو نارینه وویریدل.[64]

لدې امله د قریشو استازي سره پدې سلا شول چې قرآن به نه اوري، او نه به یې خپلو اولادونو ته وراوروي، ځکه همدا په کفر د پاتې کیدو یوازینۍ لار ده.

د قرآن کریم له عجایبو څخه چې نه خلاصیدونکي دي هغه څه دي چې ډاکټر عبدالله دراز - رحمه الله - په بیلابیلو وختونو کې د قرآن کریم د آیتونو د نزول په اړه ذکر کړي دي، بیا رسول الله - صلی الله علیه وسلم- د سورتونو په منځونو کې په ځانګړو ځایونو کې د ځینو آیتونو ایښودلو او په نورو سورتونو

[64] ۸۰] صحیح البخاري، : ۳۹۰۵. شمیره حدیث.

کې د يو لړ نورو آيتونو ځای پر ځای کولو ته اشاره کړې ده، بيا يې په اخر کې هر يو سورت د يو ځانګړې ساختمان په څېر ښکاريږي، پر هغه دې الله ورحميږي بيا وايي: د قرآن د نزول پر مهال په قرآن کې ځينې موضوعات له نورو موضوعاتو څخه په جلاوالي کې زياتېدل او په تدريجي ډول يې د نورو آيتونو له نازلېدو وروسته خپلواک واحدونه جوړ کړل او ځينې نور آيتونه يو له بل سره تداخل لري، دا هر څه به د رسول الله – صلى الله عليه وسلم – د امر سره سم تر سره کېدل او هغه به په خپل وار سره له جبريل – عليه السلام – څخه لارښوونې اخيستلې.

که موږ بې شميره تاريخونه په پام کې ونيسو – د قرآن کريم د آيتونو د نزول نيټې – او موږ يادونه وکړو چې

دا وحې عموما په ځانګړي شرايطو او فرصتونو پورې تړلې ده، دا مو‌ږ د هغه وخت په اړه پوښتنې کولو ته اړ باسي چې هر سورت پکې په بشپړ ډول د يو ځانګړي ساختماني واحد په توګه تنظيم شوی دی.

لکه قرآن چې د يوې پخوانۍ لرغونې ودانۍ شمېرل شوې ټوټې وې، چې د پخوا په څير په يو بل ځای کې يې د بيارغونې اراده شتون ولري، که نه نو څنګه کيدی شي د سملاسي او منظم ترتيب په اړه يې وضاحت ورکړل شي، په هغه برخه کې چې د ډيری سورتونو پورې اړه لري.

مګر د راتلونکو پيښو په وړاندې د داسې پلان جوړولو پر مهال انسان څه ډول تاريخي تضمين، د هغه قانوني غوښتنې، او مطلوب حلونه ترلاسه کولی شي؟

برسېره پر دې چې دا حلونه په کوم ژبني شکل کې وړاندې شي او د دې سورت پر ځای د بل سره اسلوبي مطابقت ولري؟

ایا موږ دې نتیجې ته نه رسیږو چې د دې پلان بشپړېدل او په مطلوب ډول یې پلي کول د یو لوی خالق مداخلې ته اړتیا لري چې د دې مطلوبې همغږۍ رامنځته کولو ورته اړتیا لري؟"[65].

نو قرآن کریم د پیغمبر- صلى الله علیه وسلم - په ریښتینولۍ یوه خپلواکه معجزه ده.

او هغه معجزې چې د پیغمبر - صلى الله علیه وسلم - په لاس اجرا شوي دي له زرو ډېرې زیاتې دي او په

[65] کتاب: مدخل الى القران الكريم، د. عبدالله دراز

لنډ وخت کې تيرې شوې دي، او هغه چا چې مونږ ته رانقل کړي دي تر ټولو ريښتيني او نيکان خلک دي.

او دا راويان چې موږ ته يې دا معجزې رانقل کړي دي، په ډيرو ورو کارونو کې يې دروغ ويل روا نه بلل، نو څنګه کيدی شي چې پر هغه دې دروغ ووايي، پداسې حال کې چې هغوی پدې پوهيږي چې څوک پر هغه دروغ ووايي نو د ځان لپاره دې په اور کې ځای ناستی وټاکي، لکه څرنګه چې هغه - صلی الله عليه وسلم- مونږ لدې څخه ويرولي يو.

او د هغه - صلی الله عليه وسلم- ځيني معجزې د هغه شاوخوا زرګونو صحابه کرامو ليدلي وې، او ځيني يې داسې دي چې په لسګونو کسانو روايت

کړي دي، نو دا څنګه کېدای شي چې په دې ټولو کې دې په دروغو سره موافقه وکړي؟

د هغه د معجزو یوه بیلګه چې د خلکو لویه ډله پکې حاضره وه: د خرما د ډډ ژړا وه چې دا یو مشهور او متواتر حدیث دی؛ پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - به د خرما په یو ډډ خطبه ورکوله، نو کله چې ورته ممبر جوړ شو او پرې وخوت او خطبه یې ورکړه نو د خرما هغه تنه په ژړا شوه، او لکه د ماشوم په څېر ژړا یې کوله، او تر هغه یې ژړا کوله تر څو چې پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - په غېږ کې ونیوه او ځانته یې رانیږدې کړه، نو بیا چپ شوه.

دا حدیث له صحابه و څخه: انس بن مالک، جابر بن عبد الله، عبد الله بن عباس، عبد الله بن عمر، أبی بن

کعب، أبو سعید، سهل بن سعد، عائشة بنت ابی بکر او ام سلمه رضي الله عنهم روایت کړی دی.

نو آیا دومره شمېره صحابه به په داسې یو روایت لکه دا؛ په دروغو باندې سره سلا وکړې؟

په حقیقت کې د هغه ځینې معجزې په زرګونو صحابه کرامو لیدلې وې، لکه د هغه د عزتمندو ګوتو تر منځ د اوبو چینه راوتل تر دې چې اودس یې ترې وکړ او یو زرو پنځه سوه اصحابو ترې اوبه وڅښلې، دا حدیث متواتر دی او بخاري او مسلم روایت کړی دی.

او د لږو خوړو ډېریدل تر څو ترې یو لوی لښکر خوراک وکړي دا هم د صحابه کرامو له متواترو روایتونو څخه دي او یوازې بخاري د رسول الله –

صلى الله عليه وسلم - په لاس د خوړو د زياتوالي معجزې په پنځو ځايونو کې ذکر کړې دي.[۸۲]

که د صداقت دليلونه ثابت وي او د هغه - صلى الله عليه وسلم - په نبوت معجزې ډېرې وي، نو يو عاقل سړی څنګه لدې ټولو څخه انکار کولی شي او دروغ يې ګڼلی شي؟.

او دا ځينې نور واړه مثالونه دي چې د هغه - صلى الله عليه وسلم - په معجزو دلالت کوي.

له شپو څخه يوه شپه پيغمبر - صلى الله عليه وسلم - د تېزې سيلۍ د رالوتلو خبر ورکړ، او خلک يې له راپورته کيدو څخه منع کړل، نو يو سړی راپاڅېده،

سيلۍ په هوا کړ او له خپل ځای څخه يې په يو لرې ځای کې يې وغورځاوه.[66]

او پيغمبر – صلى الله عليه وسلم – د نجاشي له مړينې څخه خبر ورکړ، په کومه ورځ چې هغه وفات شوی و، او څلور تکبيرونه يې پرې وويل (جنازه يې پرې وکړه).[67]

او پيغمبر – صلى الله عليه وسلم – د عمر، عثمان، علي، طلحة او زبير رضي الله عنهم اجمعين د شهادت وړاندوينه وکړه، او دا چې دوی به په خپلو بسترو کې نه مړه کيږي لکه څرنګه چې نور خلک مړه کيږي.

66 صحيح مسلم، : ۳۳۱۹ شمېره حديث.

67 صحيح البخاري، : ۱۳۳۳.شمېره حديث.

رسول الله - صلی الله علیه وسلم - یوه ورځ له ابوبکر، عمر، عثمان، علي، طلحه او زبیر - رضی الله عنهم - سره غره ته وخوت، نو یوه تیږه وخوېده، رسول الله - صلی الله علیه وسلم - غره ته یې وویل: آرام شه، پر تا له پیغمبر، صدیق او شهید څخه پرته بل څوک نشته.[68]

نو هغه د خپل ځان لپاره په نبوت او ابوبکر ته په رېښتینولۍ پرېکړه وکړه او پاتې نورو ته پر دې چې دوی به شهیدان وي، او په هغه څه یې چې خبر ورکړی و همغسې وشول.

او نږدې ۱۵۰ داسې حدیثونه شته چې پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - پکې د خپل رب تعالی نه دعا کړې

[68] صحیح مسلم، : ۲٤۱۷. شمیره حدیث.

ده او سملاسي يې سوال قبول شوی پداسې حال کې چې خلکو ليده.[69]

او کله چې د مکې خلکو له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) څخه وغوښتل چې دوی ته کومه نښه وښايي، نو سپوږمۍ يې ورته دوه ټوټې وښودله، تر دې چې دوی يې په منځ کې حرا وليده، دا حديث متواتر دی. يعنې د صحت له اړخه په لوړه درجه کې دی.

او رسول الله -صلى الله عليه وسلم- به په لويو غونډو لکه: جمعو او اخترونو کې د سورة القمر تلاوت کاوه؛ هغه سورت چې د سپوږمۍ د دوه ټوټې کيدلو معجزه پکې ده، تر څو خلکو ته د خپلو معجزو په اړه ور

[69] دا حديثونه سعيد بن عبدالقادر باشنفر په خپل کتاب دلائل النبوة کې راټول کړي او دا کتاب د دار ابن حزم چاپ دی.

واوروي، او په خپلې ريښتينولۍ به يې پرې استدلال کاوه.

بيا د رسول الله -صلى الله عليه وسلم- خبرول لدې چې آدم -عليه السلام- د ژونديو مخلوقاتو وروستی دی: «**او آدم عليه السلام يې د جمعې په ورځ د ماسپښين له لمانځه څخه وروسته پيدا کړ، د پيدايښت په اخر کې**».[70]

دا خبره اوس- په علمي لحاظ ثابته شوې ده، ساينس ثابته کړې ده چې انسان د ځمکې پر مخ وروستی ژوندی موجود دی، نو څنګه پيغمبر- صلى الله عليه وسلم - پوه شو چې ادم - عليه السلام- وروستی

[70] صحيح الجامع، ۸۱۸۸، شميره حديث.

مخلوق دی؟ چې په ځمکه کې د نباتاتو او حیواناتو له ظهور نه وروسته رابښکاره شوی؟

او د الله تعالی دې وینا ته پام وکړه: {وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً} .

(او مونږ شپه او ورځ دوه نښې جوړې کړې دي، بیا مونږ د شپې نښه تته وګرځوله او د ورځې نښه مو روښانه وګرځوله). الاسراء سورت ۱۲ آیت.

فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ: یعني سپوږمۍ چې د شپې نښه ده – په لومړي سر کې- ځلیدونکي وه، بیا یې رڼا لرې کړی شوه.

او دا هغه څه دي چې صحابه کرامو پرې مبارک آیت تفسیر کړی، امام ابن کثیر په خپل تفسیر کې روایت کړی چې عبدالله بن عباس رضي الله عنهما فرمایلي دي: سپوږمۍ به د لمر په څیر ځلیدله، او هغه د شپې نخښه وه، نو بیا یې رڼا له منځه لاړه".

او عجیبه خبره دا ده چې ساینس هم نن دې پایلې ته رسیدلی، ناسا په خپله رسمي ویبپاڼه او رسمي چینل خپاره کړي دي چې : **د سپوږمۍ د ژوند لومړۍ دوره، داسې وه چې هغه پکې ځلانده روښانه وه.**[71]

په تواتر ثابته شوې چې د غیبو نخښاني او خبرونه او د ځمکې او آسمانونو کره بې شمیره رازونه، د یو انسان په لاس واقع کیږي چې هغه پیغمبر صلی الله

[71] http://www.nasa.gov/mission_pages/LRO/news/vid-tour.html

https://www.youtube.com/watch?v=UIKmSQqp8wY

عليه وسلم دی او قرآن پرې نازل شوی، او په هغه څه سره يې راتګ کړی چې پخواني پيغمبران پرې وو، او د هغه ملاتړ د الله لخوا شوی دی، او تر هغه پورې مړ نه شو تر څو چې شريعت بشپړ او کامل شو.

پدې قطعي پرېکړه چې هغه نبي دی، د عقل په هوښيارتيا دلالت کوي.

د هغه - صلی الله عليه وسلم - غيبي نخښې له زرو اوړي.

او د معجزو نقلوونکي د هغه صحابه دي؛ له هغه وروسته تر ټولو رېښتوني او نيکان خلک.

د حيرانتيا خبره خو دا ده چې مشرانو صحابه کرامو ايمان راوړ مخکې لدې چې معجزې وګوري هغوی

اسلام راوړ ځکه هغوی پوهیدل چې نبي کریم محمد -صلی الله علیه وسلم- ریښتونی دی او هغه هیڅکله دروغ ندي ویلي.

د سترو صحابه کرامو دغه دریځ یو هوښیار فکري دریځ دی، د رسول الله صلی الله علیه وسلم د نبوت د اثبات لپاره کافي، حقیقي او خپلواک ثبوت د هغه ریښتینولي ده... دا ځکه چې: هغه څوک چې د نبوت دعوه کوي، یا خو: په خلکو کې تر ټولو رښتیني وي، ځکه چې هغه نبي دی... نو پیغمبر د خلکو تر ټولو رښتینی وي.

یا هغه خو هغه تر ټولو خلکو درواغجن وي، ځکه چې هغه د ډیرو مهمو مسئلو په اړه دروغ جوړوي.

او هیڅکله ریښتیني خلک له دروغجنو سره نه کډېږي مګر د هغه چا په اند چې تر ټولو زیات جاهل وي.[72]

څومره آسانه ده چې یو عاقل انسان د ریښتوني او دروغجن انسان تر منځه توپیر وکړي.

او مشرکانو د هغه - صلی الله علیه وسلم - د بعثت په لومړیو ورځو کې اقرار وکړ چې هغه هیڅکله دروغ ندي ویلي، نو ورته یې وویل: "**مونږ هیڅکله پر تا دروغ ندي تجربه کړي**".[73]

[72] ثبوت النبوات عقلًا ونقلًا، ابن تیمیه، دار ابن الجوزي، ۵۷۳ مخ، او په همدې معنا سره په هماغه سرچینه کې، ۳۱۸ مخ.

[73] صحیح البخاري حدیث شمیره: ٤٩٧١.

او کله چې هرقل له ابو سفیان څخه له اسلام راوړلو مخکې وپوښتل: "**ایا تا مخکې له دې چې هغه څه ووایي چې اوس وایي، کله په دروغو تورن کړی دی؟**"

نو ابو سفیان وویل: نه

نو هرقل وویل: "**هیڅکله به داسې ونه کړي چې په خلکو دروغ ویل پرېږدي او په الله دروغ ووایي**".

بیا هرقل خپلې خبرې پوره کړې او خپله مشهور وینا یې وکړه: "**که چېرته زه ورسره وم، ما به د هغه پښې وینځلې وې**".[74]

کفار لدې عاجز پاتې شول چې د هغه په تول ژوند کې پرې یو دروغ ویل ثبوت کړي، لدې امله قرآن کریم هغوی وغندل چې کافران پاتې شول سره لدې

[74] صحیح البخاري، : ۷ شمیره حدیث.

چې هغوی له بعثت نه وړاندې د پیغمبر په حال پوهېدل، زمونږ پاک رب فرمایلي دي: {أَمۡ لَمۡ يَعۡرِفُوا رَسُولَهُمۡ فَهُمۡ لَهُۥ مُنكِرُونَ}.

(یا که دوی خپل رسول نه دی پېژندلی، پس دوی له ده نه منکران دي). المؤمنون سورت ٦٩ آیت.

د رسول الله - صلی الله علیه وسلم - حالت او د هغه سیرت خپلواک دلیل پردې دی چې هغه پیغمبر دی.

صلی الله علیه وسلم.

که چېرته د ریښتینولۍ دلایل په عمومي ډول د هغه د نبوت تایدونکي وي نو بیا څنګه یو هوښیار هندو دا دروغ ګڼلی شي؟

۲۱ – آیا په الله ایمان راوړل او پر پیغمبرانو کافرېدل بسنه کوي، لکه څرنګه چې ځینې هندوان يې کوي؟

ځواب: نه.

د الله په شتون ایمان لرل او په انبیاوو ایمان نه راوړل بسنه نه کوي چې انسان دې الله ته غاړه ایښودونکی شي. نو دا څه معنا چې په دې ایمان ولرې چې الله خالق، رازق او چاره کوونکی دی، بیا يې په وحې کافر کیږې او د هغه له رسولانو څخه انکار کوي.

دا لوی کفر دی.

په حقيقت کې له دې څخه لوی جرم نشته چې الله ته خپل وحی بيرته رد کړي (ويې نه مني) الله تعالی فرمايلي دي: ﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١٥٠﴾.

(بيشکه هغه کسان چې په الله او د هغه په رسولانو کافران کېږي او دوی غواړي چې د الله او د هغه د رسولانو په منځ کې بېلتون وکړي او دوی وايي چې مونږ پر ځينو (رسولانو) ايمان راوړو او په ځينو کافر کېږو او دوی غواړي چې د دې (اسلام او کفر) په منځ کې (بله) لار ونيسي.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾ }.

دغه کسان په رښتيا کافران دي او مونږه د کافرانو لپاره سپکوونکی عذاب تيار کړی دی). النساء سورت.

نو څوک چې په الله ايمان ولري او په انبياوو کافر شي، نو هغه واقعاً کافر دی.

نو هر هغه څوک چې د پيغمبرانو له جملې څخه په يوه پيغمبر باندې کفر وکړي هغه الله باندې کافر شو، ځکه چې هغه د الله له وحې څخه انکار کړی دی، نو د يهودانو او نصاراوو په منځ کې اهل کتاب ځکه کافر شوي چې هغوی د محمد بن عبدالله صلی الله

عليه وسلم په نبوت كافر وو. ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾.

(بېشکه هغه کسان چې کافران شوي دي، چې اهل کتاب او مشرکان دي، (دوی به) د دوزخ په اور کې وي، چې په ده کې به تل ترتله وي، هم دغه کسان تر ټولو بد خلق دي) البينة سورت ٦ آيت.

او دوی لره د الله تعالی ګواښل چې اور ته به يې ننباسي په حقه دی. ﴿فَحَقَّ وَعِيدِ﴾. (نو زما عذاب (پرې) ثابت شو) ق سورت: ١٤ آيت.

نه اسلام او نه نجات يوازې پدې کې دی چې انسان دا ومني چې الله تعالی خالق، رازق، ژوندی

کوونکی، مرکوونکی دی او بس، بلکې د هغه پر رسولانو باور هم اړین دی.

نو د الله په وجود ایمان او په پیغمبرانو کفر کافي نه دی او بنده ته د قیامت په ورځ د الله په نیز ګټه نه رسوي، ځکه چې باید د الله عبادت وکړي او د هغه پر ټولو رسولانو پوره ایمان ولري.

او که چیرته یوازې د الله تعالی په شتون ایمان بسنه کوله، نو الله به خپل پیغمبران نه و رالیږلي، او نه به یې کتابونه نازل کړي و، ځکه ټول انسانان الله په فطرت سره پیژني.

الله هغه ذات دی چې تاسو یې پیدا کړي یاست، لارښوونه یې درته کړې ده، او رزق یې در کړی دی، نو یوازې همغه ذات د دې وړ دی چې عبادت یې

وکړې لکه څرنګه يې چې درته د پيغمبرانو له لارې روا کړې دی.

نو په ټولو انبياوو او د هغوی په وروستي پيغمبر **محمد** بن عبد الله -صلى الله عليه وسلم- ايمان راوړل په کار دي.

۲۲ – الله تعالی ولې شر پیدا کړی دی؟ یا په بل عبارت: یو مسلمان د "شر ستونزې" ته څنګه ځواب ورکوي؟

ج: د شر فتنه په هندویزم کې تقریبا تر ټولو لویه ستونزه ده او د هندویزم فلسفه دا ده چې یو سړی تر هغه وخته پورې په کندړو کې ژوند کوي تر څو له بدۍ څخه خلاص شي، او هندویزم تکراري زیږون د هغې بدۍ لامل ګڼي چې انسان په مخکني ژوند کې تر سره کړې ده.

او دا ټول غلط دي، بدي له شک پرته په نړۍ کې شتون لري: ځکه چې مونږ مکلف یو.

ځکه چې مونږ د امتحان په نړۍ کې یو.

زمونږ پاک رب فرمایلي دي: {وَنَبۡلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلۡخَيۡرِ فِتۡنَةً}.

(او مونږ تاسو په شر او خیر سره ازمایو). الأنبیاء سورت ۳۵ آیت.

ښه او بد ځکه چې تاسو مکلف یاست، او تکلیف ستاسو د وجود موخه ده.

الله تعالی فرمایلي دي: {الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ}.

(هغه ذات چې مرګ او ژوند یې پیدا کړي دي، د دې لپاره چې تاسو وازمایي چې په تاسو کې د عمل په

لحاظ کوم يو ډېر ښه دی او هم دی ښه غالب، ډېر بخښونکی دی) الملک سورت ۲ آيت.

نو تر هغه چې موږ مکلف يو، نو دا طبيعي ده چې هلته به فتنې او مصيبتونه وي، او دا هم طبيعي ده چې په بدو پوه شو.

بدی، يو څه درد، او د نافرمانی کولو ورتيا طبيعي ارتيا او د آزادې ارادې او الهي مکلفيت ښکاره پايله ده.

د بديو، شر، آفتونو او شهوتونو موجوديت په ښه انسان کې تر ټولو ښه صفتونه او په بد انسان کې تر ټولو بد صفتونه راښکاره کوي.

نو د بدۍ تر څنګه، مونږ له دومره ښېګڼو سره ژوند کوو چې نه شمېرل کيږي.

او نعمتونه چې نه شمېرل کيږي.

او بدۍ لږه ده، او د هغه لوی خير په څنګ کې دا هم چليږي؛ چې مونږ پکې ژوند کوو.

که په دنيا کې بدۍ نه وای، نو له هغه ځای څخه به نه وای راوتی چې پکې زيږيدلی يې!

نو نه خو به تمدن وای، او نه به ښارونه، کارخانې او کورونه جوړيدل، او خلکه به کار کولو ته هم اړ نه وو، او نه به هم خلکو د ناروغۍ، ستونزې د حل په وړاندې د مقاومت فکر کولای او يا د يو داسې فکر اختراع کول چې سکون يې را جلب کړي!

او انسان به اړ نه و چې د خپل ژیږون له ځای څخه اصلا بل ځای ته لاړ شي.

ځکه چې هیڅ شر نشته، او نه ستړتیا شته، نه کوم مصیبت، نه کومه ستړیا، او هیڅ ستونزه نشته چې موږ يې د حل په لټه کې یو!

نو بیا ستړیا، بې خوبه کېدل، فکر کول او کار کول د څه لپاره؟

نو شر هغه اړتیا ده چې په دنیا کې تري چاره نشته!

نو ژور فکر وکړه!

ډیری خلک دي چې کله په مصیبتونو او بدیو اخته شي، نو دوی بیرته الله ته رجوع کوي او نیکان

جوړیږي، نو لوی الله لره پاکي ده او هغه د ستاینې وړ دی.

د الله تعالی په ټولو تقدیرونو کې حکمت او خیر وي، که څه هم ځینې یې په ظاهري توګه شر، مصیبت یا تنګستیا ښکاري، مګر په پای کې پټې لوی خیر او ژور الهي حکمت نغښتی وي.

بدی د دې لپاره ده چې تاسو مکلف یاست، نه دا چې تاسو په تیر ژوند کې ګناهونه کړي دي.

۲۴– د الله سبحانه وتعالى په وړاندې د تسليمېدو نخښې څه دي؟

يا په بل عبارت: تاسو څنګه پوهېږئ چې تاسو الله ته مسلمان شوي یاست او په بشپړه توګه هغه ته په پوره تسليمېدو سره تسليم شوي یاست؟

ج: الله تعالی ته د تسليمېدو نخښې څلور دي:

لومړی: د خپل ژوند په هر کوچني او لوی کار کې د الله بندګي وکړه، الله تعالی فرمايلي دي: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾﴾.

ته ووايه: بېشکه زما لمونځ او زما قرباني او زما ژوند او زما مرګ خاص د الله رب العالمين لپاره دي.

لَا شَرِيكَ لَهُۥ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا۠ أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ }.

د هغه هیڅ شریك نشته او ما ته د همدې (توحید) حکم شوی دی او زه تر ټولو مسلمانانو اول یم) سورة الأنعام.

زما لمونځ، زما قرباني، زما ژوند او زما مرګ د الله رب العالمین لپاره دی: هر څه چې زه کوم د الله لپاره یې کوم، دا د الله په وړاندې د تسلیمیدو لومړنۍ نخښې او نښانې دي.

دویمه نخښه تر څو تاسو په بشپړ ډول الله ته تسلیم شوي یاست:

د هغه څه پیروي کول دي چې الله پرې امر کړی او له هغه څه څخه ډډه کول دي چې هغه ترې منع کړې ده.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ}.

(اې هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو د الله او د هغه د رسول حکم منئ او له دې (اطاعت) نه مه ګرځئ، حال دا چې تاسو یې اورئ). الأنفال سورت ۲۰ آیت.

او الله تعالی فرمایلي دي: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً}.

(اې هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! په اسلام کې پوره پوره داخل شئ). البقرة سورت ۲۰۸ آيت.

في السلم يعني : په اسلام کې.

ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً: يعني هر هغه څه چې الله پرې امر کړی پابند اوسئ او له هغه څه نه يې چې منع کړي ياست منع شئ.

په کوم څه چې الله ماته په قرآن کې د يو څه کولو امر کړی يا د هغه د رسول - صلی الله عليه وسلم - په سنتو کې د يو څه کولو امر کړی دی هغه کوم .... له کوم شي څخه يې چې منع کړی يم ، ترې منع کېږم ، نو دا الله تعالی ته بشپړ تسليميدل او غاړه ايښودل دي.

الله تعالی ته د تسليميدو دريمه نښه دا ده چې: موږ هغه څه ته غاړه کېږدو چې الله يې راته حکم کړی، نو د هغه په حکم خوشحالېږو او منو يې.

موږ د قرآن او د محمد - صلى الله عليه وسلم - په سنتو کې هر الهي قانون منو، ځکه چې الله ښه پوهېږي په هغه څه چې د هغه د بنده ګانو اصلاح پرې کېږي.

{أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ}.

(آيا هغه ذات به نه پوهېږي چې يې (هر څه) پيدا کړي دي (ولې نه!) او هم دی ډېر باريك بين، ښه خبردار دی). الملك سورت ١٤ آيت.

او الله پاک فرمايلي: {وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا}.

(له الله نه (بل) ښوك ډېر ښه دی، د هغه قوم لپاره چې یقین کوي!) المائدة سورت ٥٠ آیت.

الله هغه ذات دی چې پوهېږي کوم کار د خلکو لپاره په دنیا او آخرت کې ښه دی.

د الله د قانون پلي کول خلک پاکوي او په خوندیتوب کې ژوند کول ور په برخه کوي.

الله تعالی فرمایلي دي: {وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ} ﴿٦٤﴾. سورة النساء.

(او نه دی لیږلی مونږ هیڅ رسول مګر د دې لپاره چې د الله په حکم سره د هغه اطاعت وکړی شي). النساء سورت ٦٤ آیت.

الله رسولان د دې لپاره نه دي لیږلي چې موږ د دوی شریعت پرېږدو او د نورو قانون ته غاړه کېږدو.

او الله پاک فرمايلي دي: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾.

(پس داسې نه ده، ستا پر رب مې دې قسم وي! دوی مومنان کېدی نشي تر هغه پورې چې دوی په خپل منځ کې په پېښو جګړو کې تا فيصله کوونکی ومني، بيا په خپلو نفسونو کې ستا د کړې فيصلې په باره کې هيڅ تنګي ونه مومي او په ښو منلو سره يې ومني). د النساء سورت ٦٥ آيت: د الله قانون ته په بشپړ ډول تسليمېدل ارين دي، ځکه چې د الله قانون ته تسلمېدل، اسلام ته د غاړې اېښودلو يوه نښښه ده!

الله تعالی ته د تسلیمېدو څلورمه نخښه: د الله تقدیر ته تسلیمېدل دي، څکه چې هر څه الله تعالی په خپل حکمت سره اندازه کړي دي، لدې امله مسلمان د الله په ټولو تقدیرونو کې ... په ښه او بد کې الله ته تسلیمیږي.

که مسلمان ته خوشحالي ورسیږي نو شکر کوي او که کوم مصیبت ورته ورسیږي صبر کوي.

نو هر امتحان د یو حکمت او تکلیف له مخې وي.

هر څه د الله پاک لخوا ټاکل شوي دي: روغتیا، ناروغي، شتمني، بې وزلي ... هر څه د هغه د تقدیر او حکمت سره سم دي، او مسلمان باید په تقدیرونو راضي وي څکه چې الله د هغې اندازه کوونکی دی.

زمونږ رب سبحانه وتعالی فرمایلي دي: {إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ} ﴿٤٩﴾.

(بیشکه مونږ هر شي لره، مونږ هغه په (ازلي) اندازې سره پیدا کړی دی) القمر سورت ٤٩ آیت. او الله تعالی فرمايي: {قُل لَّن يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا} ﴿٥١﴾.

(ته (دوی ته) ووایه: مونږ ته به له سره مصیبت راونه رسیږي مګر هغه چې الله زمونږ لپاره لیکلی دی). التوبة سورت ٥١ آیت.

مونږ ته به هیڅ نه رارسیږي مګر هغه څه چې الله زمونږ لپاره ټاکلي وي.

او الله تعالی فرمایلي دي: {وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ} ﴿١٤٥﴾.

(او هیڅ یو نفس لره دا اختیار نشته چې (بخپله) مړ شي مګر د الله په ارادې سره) آل عمران سورت ۱٤٥ آیت.

اجلونه الله ټاکلي دي.

هر څه چې په کایناتو کې پیښیږي، او هره ذره چې په نړۍ کې خوځښت کوي او هره پیښه چې پیښیږي د الله په علم او د هغه په اراده، حکمت او قدرت سره پیښیږي.

زمونږ رب سبحانه و تعالی فرمایلي دي: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيۡءٖ فَقَدَّرَهُۥ تَقۡدِيرٗا ﴾ ﴿٢﴾.

(او هر شی یې پیدا کړی دی، نو هغه یې په اندازه کړی دی، اندازه کولو سره). الفرقان سورت ۲ آیت.

هغه پاک ذات دی چې هر څه یې پیدا کړي او هر څه یې اندازه کړي دي او هغه څه چې وغواړي هغه کیږي او څه چې ونه غواړي هغه نه کیږي.

زه د یو مسلمان په حیث د الله تعالی ټولو احکامو ته غاړه ږدم.

په دې توګه یو سړی د الله په وړاندې مسلمان ګرځي.

بالاخره !زه څنګه په اسلام کې داخل شم؟

اسلام ټول بشریت ته د الله تعالی دین دی، الله تعالی فرمایلي دي: {إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ}.

(بېشکه (معتبر) دین د الله په نیز اسلام دی) آل عمران سورت ۱۹ آیت. اسلام هغه دین دی چې الله تعالی له هغه پرته بل دین نه مني.

{وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ}.

(او څوك چې له اسلام نه غیر (بل) دین غواړي، نو هیڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس

په اخرت کې له تاوانیانو څخه دی). آل عمران سورت ۸۵ آیت.

لدې امله په هر هندو او غیر هندو انسان واجب دي چې اسلام قبول کړي.

په اسلام کې له اور څخه خلاصون او د الله د رضایت او جنت لاس ته راوړل دي.

په اسلام کې داخلیدل یو له سترو نعمتونو څخه دي، بلکې دا ستاسو په وجود کې تر ټولو لوی او مهم شی دی.

اسلام په حقیقت کې فطرت او عقل او ویداس ته ورګرځیدل دي.

اسلام ته داخلېدل آسانه دي او رسمي مراسم او چارو ته اړتيا نه لري، يوازې انسان بايد دوه د شهادت (ګواهۍ) کلمې ووايي، هغه دا چې: أشهد أن لا إلٰه إلا الله وأشهد أن محمدًا رسول الله. زه شاهدي ورکوم چې له الله پرته بل معبود نشته او زه شاهدي ورکوم چې محمد د الله رسول دی.

په دې توګه هغه مسلمان شو.

بيا د اسلام په عملي کولو پيل کوي.

زه سپارښتنه کوم چې د اسلام هاوس ويب پاڼه تعقيب کړئ، هر يو د خپلې ژبې مطابق، ترڅو نوی مسلمان زده کړي چې څنګه بايد اسلام تطبيق کړي.

د ويب پاڼې لينک:

https://islamhouse.com/ar/